

Biblioteca Centrală Regională
PROLETARI DIN TOATE ȚARILE, UNITI-VA!

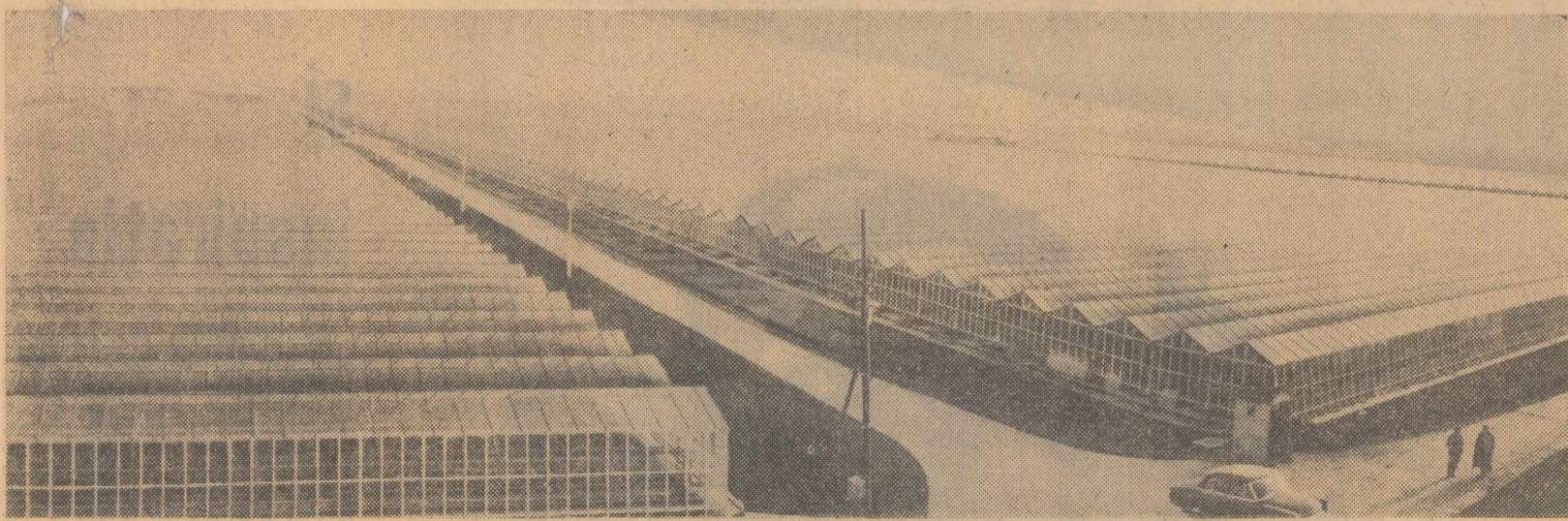
Scînteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

Complexul de sere de la Arad ocupă o suprafață de 22 hectare. Serele sînt grupate în mai multe corpuri, despărțite prin alei asfaltate. Aici se produc cantități mari de roșii și castraveți destinați exportului și consumului intern.

Anul XXXIV Nr. 6541 Joi 25 februarie 1965 6 PAGINI — 30 BANI

Fabrica legumelor

Cu trei ani în urmă, pe baza unei hotărîri a partidului și guvernului, în apropierea orașului Arad, cunoscut bazin agricol, s-a început construirea unui complex de sere specializat în producerea roșiilor și castraveților timpurii pentru export și consumul intern. În vara acestui an, pe lângă cele 22 ha de sere existente, vor fi date în folosință alte 12 hectare.

La o consfățuire care s-a ținut nu de mult la Arad, tov. Bengulescu, inginerul șef al acestui complex de sere, a amintit câteva din rezultatele obținute în cultivarea legumelor. Roșiile și castraveții se cultivă în două cicluri: octombrie—decembrie și ianuarie—martie. În primul ciclu, media la hectar este de 80.000 kg roșii, iar în al doilea — 50.000 kg. La castraveți se realizează 200.000 kg în primul ciclu și 50.000 kg în al doilea. Secretul, spune vorbitorul, constă în faptul că „din cei patru factori de mediu necesari creșterii plantelor — căldura, umiditatea, hrana și lumina — primii trei pot fi dirijați după voința noastră”. Vizita la serele de la Arad are ca scop tocmai relatarea rezultatelor cum omul stăpînește acești

● 22 ha sere în producție și alte 12 ha în construcție ● Automatizarea și mecanizarea lucrărilor ● Recolte mari de roșii și castraveți

factori în scopul obținerii unor recolte mari.

Căldura. Ambianța plăcută din interiorul sereilor contrastează puternic cu gerul de afară. La adăpostul geamurilor și datorită sistemului de încălzire, plantele se sînt asigurate condiții din cele mai bune de dezvoltare. La Arad intervine un lucru nou față de alte sere de acest fel. Încălzirea cu ajutorul injectoarelor cu apă caldă a fost înlocuită. De la uzina termoelectrică a orașului, situată la o distanță de 2 km, a fost trasă o conductă prin care apa fierbinte vine la sere. Ea nu poate fi însă folosită direct la încălzirea lor. Este necesar să fie reglată după nevoile plantelor. De aceea, la fiecare corp de sere se află un așa-numit punct termic care asigură, în mod automat, distribuția căldurii. În sere sînt niște termostate care au fost fixate pentru realizarea în interior a unei temperaturi optime necesare roșiilor sau castraveților. Dacă tempe-

ratura scade, termostatele transmit un semnal la punctul termic. Intră în funcțiune niște servomotoare electrice, care deschid valurile de la conducte și apa circulă în toată rețeaua de țevi aflată în sere. Cînd termostatul constată că s-a realizat temperatura necesară, un nou semnal face să se închidă valurile.

Umiditatea. Aflașă zăpada a acoperit cîmpul în interiorul sereilor se aude un șfșit adomna unei ploii de vară. Da, într-adevăr, ploaie. Din sutele de duze alinate de-a lungul tuburilor de material plastic, apa este pulverizată în picături fine. Înțel este udată o porțiune, apoi alta și așa, rînd pe rînd, toată serea. Gîndiri-vă cîtă muncă ar trebui să uzi o asemenea suprafață cu stropitoare grădinarului sau, în cel mai bun caz, cu furtunul. Ar fi necesar ca sute de oameni să lucreze zi și noapte. Pe cînd așa, lucrarea este făcută de unul singur. Il înțel înțel la tabloul de comandă de la

punctul termic. Este electricianul Ștefan Morvai. De la el află rostul mecanismului destul de complicat. Fiecare travele (porțiune din sere) are la tabloul de comandă un buton. Apăsîndu-l, pornește „ploaia”. Un mecanism stabilește cît anume să dureze udatul, timpul pînă sînt calculate nu numai în minute, ci și în secunde. Urmărit un indicator se poate ști, în orice moment, în care travele „ploaie”, iar un bec de control menționează a cîta oră. Ba mai mult. Există și un aparat care dirijează udatul pe baza de programare. Tehnicianul fixează cînd și unde să se facă lucrarea și apoi poate să-și vadă liniștit de treburile.

Udatul face ca în sere să crească umiditatea aerului, ceea ce ar putea provoca plantelor unele neajunsuri. Și acest element este dirijat tot fără ca omul să intervină. Un aparat a declanșat la un moment dat un motor electric care acționează diferite pîrghii. Acestea deschid, puțin cîte puțin, geamurile alinate pe acoperiș. Aerul

Ion HERTEG

(Continuare în pag. V-a)

LUCRĂRILE CONFERINȚEI PE ȚARĂ A UNIUNII SCRITORILOR DIN R. P. ROMÂNĂ

Miercuri au continuat lucrările Conferinței pe țară a Uniunii Scriitorilor din R. P. Română.

Sedînța de dimineață a fost prezidată de Marin Preda și Zaharia Stancu.

În continuarea discuțiilor pe marginea Dării de seamă asupra activității Comitetului de conducere al Uniunii Scriitorilor și a referatelor pe genuri de creație, au mai luat cuvîntul: Jean Livescu, adjunct al ministrului învățămîntului, Paul Georgescu, Letay Lajos, Eugen Simion, George Ivașcu, Eugen Barbu,

Anghel Dumbrăveanu, Galfalvi Zsolt, Horia Lovinescu, Aurel Rău, Ov. S. Crohmălniceanu, I. D. Bălan și Ion Bănuță.

În încheierea discuțiilor a luat cuvîntul Zaharia Stancu.

În aplauzele puternice ale participanților, Ion Pas a dat citire salutului adresat Conferinței pe țară a Uniunii Scriitorilor din R. P. Română de către Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român.

În sedința de după-amiază, delegații au reales în unanimitate pe maestrul Tudor Argehi ca pre-

ședinte de onoare al Uniunii Scriitorilor din R. P. Română.

Delegații au aprobat apoi Rezoluția conferinței pe țară a Uniunii Scriitorilor din R. P. Română.

Conferința a adoptat prin aplauze puternice o scrisoare adresată Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej.

În continuare a avut loc alegerea prin vot secret a Comitetului de conducere al Uniunii Scriitorilor din R. P. Română și a Comisiei de revizie.

Salutul adresat de C. C. al P. M. R. Conferinței pe țară a Uniunii Scriitorilor din R. P. Română

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român transmite un salut călduros Conferinței Uniunii Scriitorilor — poezilor, prozatorilor, dramaturgilor, criticilor, tuturor celor ce-și pun talentul în slujba înfloririi literaturii în patria noastră.

Partidul, întregul popor privesc cu satisfacție drumul ascendent al creației literare, largirea continuă a rîndurilor scriitorilor, apariția unui număr sporit de opere realiste de valoare, care îmbogățesc patrimoniul literar național și devin tot mai cunoscute peste hotare.

O puternică înrîurire exercită asupra dezvoltării literaturii, ca și asupra întregii vieți culturale, uriașele transformări înnoitoare prin care țara noastră, vastă operă de construcție a socialismului care pune în valoare toate energiile poporului. În climatul deosebit de propice creat de avîntul fără precedent al economiei, de reorganizarea societății și a relațiilor dintre oameni pe baze noi, se face simțită tot mai mult extinderea cîmpului de observație al scriitorilor noștri și a opțiilor lor sociale și artistice, pătrunderea în universul spiritual al constructorilor socialismului, în bogata lor lume de gânduri și sentimente.

Oamenii muncii acordă o înaltă prețuire scriitorilor ale căror opere se fac ecoul vieții patriei și a poporului nostru, al epocii contemporane de furtunoase transformări revoluționare, al luptei titanice a omenirii pentru pace și progres social. Purînd amprenta puternică a vremurilor noi, literatura noastră este pătrunsă de spiritul umanismului socialist, de optimism și dragoste de viață.

Este îmbucurător faptul că în rîndurile scriitorilor se manifestă o preocupare sporită pentru transmiterea mesajului de idei al operelor lor într-o formă artistică înaltă, spirit inovator, năzuința de a lărgi și perfecționa mijloacele de expresie prin valorificarea creatoare a tot ce este mai de preț în experiența scriitoricească acumulată pe plan național și universal.

O influență pozitivă asupra creației literare exercită dezbaterile ce au loc pe marginea problemelor actuale ale dezvoltării literaturii originale și îndeosebi ale reflecțiilor artistice a realității, discuțiile referitoare la lucrările valoroase din literatura contemporană a altor popoare, interpretarea de pe pozițiile esteticii marxist-leniniste a diferitelor curente literare, precum și a unor opere cu aspecte contradictorii din literatura română și străină, combaterea tendințelor de ignorare a specificului creației artistice. Stimularea în continuare a unui larg schimb de opinii și a activității de critică, teorie și istorie literară într-o atmosferă constructivă, de respect reciproc, străină subiectivismului și spiritului de grup, cultivarea obiectivității depline în aprecierea valorii lucrărilor, sînt elemente indispensabile mersului înainte al literaturii noastre noi.

Îndeplinirea cu succes a sarcinilor ce revin Uniunii scriitorilor depinde în mare măsură de modul în care se asigură munca colectivă în organele de conducere, de participarea activă a tuturor forțelor scriitoricești la dezbaterile problemelor de bază ale vieții literare.

Printre preocupările Uniunii scriitorilor un loc de seamă îl ocupă formarea și promovarea scriitorilor tineri — schimbul de mîine al literaturii noastre, stimularea atenției și exigenței a tuturor talentelor reale, desăvîșirea unei activități literare bogate pe întreg cuprinsul țării.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român urează scriitorilor noi succese în munca lor nobilă, consacrată înfrunghierii artistice a vieții poporului, dorindu-le din toată inima să făurească opere literare tot mai valoroase care să contribuie la dezvoltarea conștiinței socialiste, să satisfacă setea de frumusețe a oamenilor muncii, să îmbogățească tezaurul culturii naționale.

La Uzina „Unirea” — Cluj

A intrat în fabricație noul război automat de țesut mătase

CLUJ (coresp. „Scînteia”). — La Uzina constructoare de mașini „Unirea” din Cluj a intrat recent în fabricație noul război automat de țesut mătase, care a fost expus la Expoziția realizărilor economiei naționale. Noua mașină este realizată la un nivel tehnic înalt. La bătaura țesăturii se poate lucra cu mai multe culori, cu

fire de grosimi diferite. Poate varia în limite largi și desimea țesăturii. Datorită acestei caracteristici, la noul război automat se pot folosi și fire de mătase artificială sau fire sintetice. În uzină au fost luate o seamă de măsuri tehnice și organizatorice care vor permite realizarea, pînă la sfîrșitul anului, a 300 de războaie de acest tip.

Mecanizare în portul Constanța

CONSTANTA (coresp. „Scînteia”). — În Portul Constanța se montează acum noi utilaje pentru încărcarea și descărcarea navelor comerciale. La data 35 au fost date în exploatare 3 macarale de cîte 10 tone fiecare, iar una este în curs de montaj; la data 24 se lucrează la instalațiile electrice ale altor 3

asemenea mașini. În prezent, în portul Constanța funcționează 59 de macarale de diferite capacități — de la 3—15 tone — care deservește 23 de dane. În afară de acestea, pentru încărcarea și descărcarea pieselor mai grele se folosesc două macarale de cîte 100 tone fiecare, alta de 50 tone și una plutitoare de 50 tone. De asemenea, la manipulara mărfurilor în incinta portului se utilizează 104 autostivuitoare, 146 tractoare, 334 remorci și altele. Gradul de mecanizare al lucrărilor portuare este de peste 60 la sută; ca urmare, timpul de staționare a vaselor la operațiile de încărcare sau descărcare s-a redus cu aproape 15 la sută față de cel normal.

În portul Constanța

ÎN ZIARUL DE AZI

- Viața culturală (pag. a II-a)
- Economie - Finanțe - Statistică (pag. a III-a)
- Scrisori către „Scînteia” (pag. a IV-a)
- Răstoind presa străină (pag. a V-a)
- Note de drum din Algeria (pag. a V-a)
- Știri de peste hotare (pag. a VI-a)

ȚARA SE PREGĂTEȘTE DE ALEGERI

Cetățeni și cetățene!
**CONTROLAȚI
DACA
SINTEȚI
INSCRISI
PE
LISTELE DE
ALEGĂTORI!**

INTR-UN SAT DIN BĂRĂGAN

Pe malul Buzăului, satele se înșiră ca o salbă. Gemelele, unde poposim, este o comună mare, frumoasă pe raionul Brăila în întrecerea patriotică pentru buna gospodărire. De-a lungul ulițelor drepte, bine întreținute, s-au ridicat în ultimii ani multe case și construcții de interes obșteșc. O școală cu etaj și un magazin universal sînt amplasate chiar în centrul comunei. Nu departe se află dispensarul, casa de nașteri, căminul cultural. Firele rețelei electrice împinzesc tot satul.

Pe numeroși gospodari ai comunei i-am întilnit la căminul cultural unde s-au întilnit cu candidatul E.D.P. pentru alegerile în Marea Adunare Națională, tovarășul Mirela Micu, inginer la cooperativa agricolă de producție din comuna vecină — Rîmnicelu. Candidata este bine cunoscută în satul Gemelele. Cu prilejul unor schimburi de experiență a vizitat cooperativa agricolă de aci, a cunoscut preocupările membrilor ei. În cuvîntul său la adunarea cetățenească, candidata a înfățișat tabloul amplu al prefacerilor din viața satelor patriei noastre, ca urmare a înfăptuirii politicii partidului. „Unirea în cooperative agricole de producție, zecile de mii de tractoare, semănători și combine, puse la dispoziție de statul democrat-popular, au făcut mai spornică munca țărănimii. Anul trecut, la

Radu APOSTOL
coresp. „Scînteia”

(Continuare în pag. V-a)

De la angajamente la fapte

Colectivul Uzinei metalurgice din Bacău produce instalații pentru industria alimentară și piese de schimb pentru utilaj petrolier. Hotărîți să aducă o contribuție cît mai însemnată la dezvoltarea economiei naționale, la dotarea cu tehnică modernă a întreprinderilor noastre, muncitorii, inginerii, tehnicienii și-au luat angajamente mobilizatoare în întrecerea socialistă. Colectivul uzinei și-a propus, între altele, să depășească sarcinile de plan la producția globală și marfă cu 1.200.000 lei, să ridice nivelul calitativ al produselor. Au trecut aproape două luni din acest an și pe graficele întrecerii metalurgicilor din Bacău au fost înscrise realizări importante. Vizitînd în aceste zile uzina în care lucrează doi dintre candidații E.D.P. — directorul întreprinderii Ion Andrei și lăcătușul Petru Martin — constatăm că în fiecare atelier și secție se desfășoară o muncă rodnică pentru îndeplinirea planului și angajamentelor.

Turnătorii este un sector principal al uzinei. Intr-unul din ateliere lucrează brigada condusă de Gheorghe Cenușă. Ea toarnă piesele cele mai complexe — pistoane și cilindri pentru compresoare. Se întimplă, pînă de cînd, ca producția să stagneze din cauza unor modele cu defecțiuni. Planul la turnătorie nu putea fi realizat ritmic, iar la prelucrare lipseau piesele. Cu sprijinul inginerului Cornel Popa și al maistrului Ion Moraru, brigada turnătorilor Cenușă a reușit să înlăture această greutate. Numărul modelelor și planșurilor de turnare pentru aceste piese au fost dublate.

S-au aplicat și alte măsuri tehnico-organizatorice care au contribuit la sporirea producției și la îmbunătățirea calității pieselor. Pentru turnarea vanelor plate cu diametru mare se foloseau modele din lemn. Acum au fost confecționate modele metalice care asigură o precizie mai mare. De asemenea, s-a amenajat o încăpere specială pentru prepararea vopselelor de turnare, mîrîndu-se astfel spațiul productiv al secției.

Aici, ca și în întreaga uzină, preocuparea pentru îndeplinirea planului și angajamentelor luate în întrecere este evidentă. Un fapt este concludent. Mă așam la turnătorie. Pe la orele 14 muncitorii din schimbul II trebuiau să toarne sarja pregătită încă de dimineața de tovarășii lor. Deodată s-a produs un accident tehnic. Cele două motoare care acționează instalația de insulare a aerului în cubulou s-au ars. Motorul de schimb fusese rebobinat de curînd și era încă umed. Deci nu putea fi încă montat. În acest caz turnătorii trebuia să fie opriri pînă a doua zi. De aci derubea o serie de consecințe negative:

neîndeplinirea ritmică a planului de producție, micșorarea decalajului dintre turnătorie și prelucrare etc. S-a făcut apel la celelalte secții. După puțin timp, maistrul Dumitru Cărmădaru și Ilie Dumitru de la sculărie, și alți cîțiva tehnicieni de la serviciul mecanic șef au început să înlăture defecțiunea. La miezul nopții molarile au început să funcționeze. Trecuseră orele de program, dar nici unul dintre turnători nu plecase. Constantin Botez, Nicolae Nedelcu, Gheorghe Iorga și ceilalți oameni din schimb au turnat pînă dimineața, în bune condiții, întreaga sarjă de fontă.

La baze realizărilor colectivului a stat aplicarea cu prioritate a acelor măsuri tehnice și organizatorice care au o mare eficacitate economică, contribuind la sporirea productivității muncii și la îmbunătățirea calității produselor. Printre acestea pot fi amintite: organizarea unei ateliere de prototipuri, montarea unei macarale plutante la mașina semiautomată de frezat etc. Datorită măsurilor aplicate, muncitorii ca strungarii Mihai Pătrășcu, Gheorghe Pavel, lăcătușii Dumitru Gavrilă și Constantin Grădinaru, montatorii din echipa lui Nicolae Cristea dau numai produse de bună calitate.

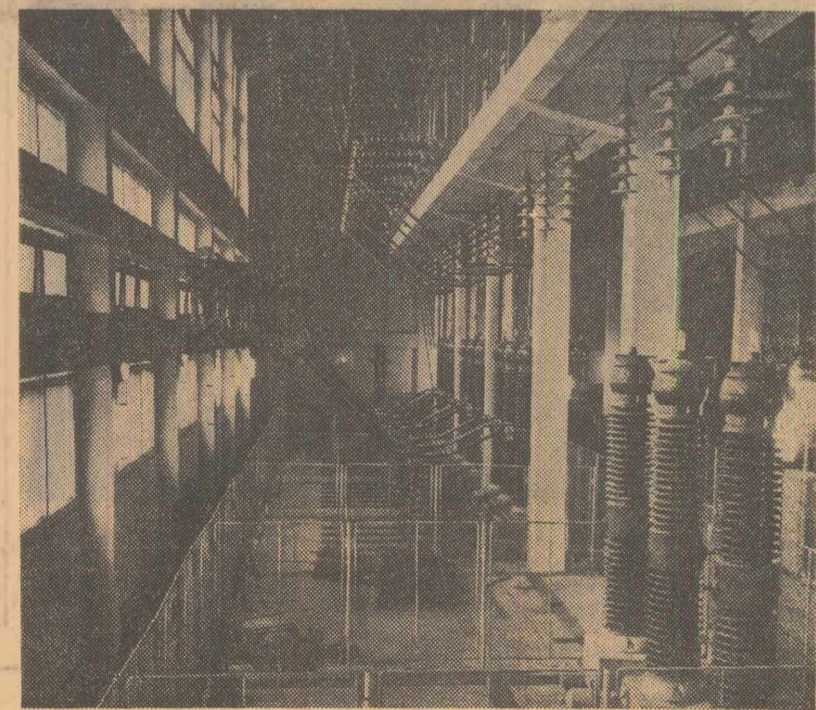
Inginerul Radu Beldiman, șeful serviciului control tehnic, ne-a vorbit despre îmbunătățirea calității produselor.

— Este problema care ne preocupă cel mai mult în momentul de față. Noi am întocmit un plan special care prevede măsuri concrete pe întreg fluxul tehnologic, începînd de la aprovizionarea cu materii prime și materiale, pînă la produsul finit. Ne-am propus, printre altele, să confecționăm dispozitivul pentru recepția șuruburilor, să introducem controlul calității pe bază de piese-martor la produsele destinate exportului, să respectăm seriile prototip la piesele turnate prin planul de cooperare și altele.

În uzină au loc și alte acțiuni înenite să contribuie la ridicarea calității produselor. Organizația de partid și comitetul sindicalului organizează la locul de muncă constatări, se iau noi măsuri pentru ridicarea calității produselor. La turnătorie se confecționează un nou dispozitiv pentru insularea aerului în cubulou și se lucrează la modernizarea instalației pentru întărirea miezurilor cu bioxid de carbon.

Depășirea de pînă acum a sarcinilor de producție cu 50 de tone de piese turnate și prelucrate constituie o garanție că planul și angajamentele luate în întrecere vor fi îndeplinite, că cuvîntul dat va deveni fapt.

Gheorghe BALTA
coresp. „Scînteia”

Centrala electrică de termoficare Grozavești

Foto: Agerpres

Pe glob în 24 de ore

Dezvăluiri în parlamentul grec

Primul ministru Papandreu a dezvăluit planul elaborat de fostul guvern pentru falsificarea actelor din 1961. Punerea în practică a acestui plan a necesitat cheltuirea a 7 milioane de drame din fondurile secrete ale ministerelor. Dezvăluirile au dat naștere unor dezbateri aprinse. (Amănunte în pag. a VI-c).

Situația din Vietnamul de sud

Agencia France Presse relatează din Saigon că militarii rebeli mai deșin unele puncte de rezistență. Miercuri s-a anunțat oficial participarea unor avioane americane la acțiunile împotriva patrioților sud-vietnamezi. În legătură cu situația din Vietnamul de sud, în ultimele 24 de ore s-au înregistrat o serie de acțiuni diplomatice și luări de poziții. (Amănunte în pag. a VI-a).

DEMISIA GUVERNULUI ADENULUI

Primul ministru al Adenului, Zain Abdo Baharoun, a prezentat marți seara înaltului comisar britanic demisia guvernului său. Această demis-

ie are loc după ce patru membri ai guvernului au anunțat că nu mai doresc să facă parte din actuala echipă ministerială din cauza divergențelor de păreri privind proiectata conferință constituțională de la Londra în problema Federației Arabiei de sud. Din Londra s-a anunțat că această conferință a fost amînată la o dată ulterioară.

După cum transmite agenția M.E.N., în protectoratul englez Bahrein au sosit recent noi întăriri militare britanice, precum și arme și echipament de război. În prezent, în această regiune se află 30.000 de militari englezi.

Poziția guvernului R. F. G. față de prescripția crimelor naziste

Miercuri, guvernul R.F.G. s-a pronunțat oficial în favoarea continuării urmăririi criminalilor nazisti. Agenția Associated Press apreciază că poziția autorităților vest-germane a fost influențată de protestele venite din întreaga lume împotriva prescripției crimelor naziste. Raportul aprobat de Consiliul de miniștri urmează să fie supus spre aprobare Bundestagului.

Viața culturală

Baletul are de spus lucruri noi

Baletul românesc a cunoscut în anii noștri o perioadă de realizări remarcabile, obținute prin munca asiduă a colectivelor de dansatori și a maestrilor coreografi. Spectacole de înaltă ținută au prilejuit afirmarea unor baleerini înzestrați, talente autentice care s-au impus pe scenele noastre ca și în cadrul unor turnee peste hotare; au apărut și numeroase elemente tinere, foarte dotate. Compozitorii și libretiștii au îmbogățit cu lucrări interesante patrimoniul național al genului. Dacă înainte de război, diletanțismul și amatorismul erau sinonime cu noțiunea de balet, crearea de către partidul și statul nostru a unor condiții cu totul deosebite au făcut cu putință, după eliberare, un aplecabil progres calitativ în acest domeniu. Succesele, cu care ne mindrim, vin în întâmpinarea exigențelor în creștere ale publicului extrem de numeros al spectacolului de balet. Și tocmai cu gândul la ceea ce așteaptă în continuare de la noi acest public larg, receptiv și generos, scriu rândurile de față, propunându-mi să relev câteva aspecte, ce mi se par actuale, ale dezvoltării artei noastre coregrafice.

Dezvoltarea baletului românesc este nemijlocit legată de crearea unui număr mai mare de lucrări coregrafice cu temă contemporană, inspirate din realitățile noastre, menite să reflecte idealurile, sentimentele, năzuințele oamenilor de azi. Publicul așteaptă spectacole de balet în care să se răsfingă preocupările vremii în care trăim, exprimate într-un limbaj simplu, nepretențios, scuturat de conventionalism, un limbaj cât mai direct, mai convingător și mai emoționant. Or, limbajul dansului clasic alcătuit din cinci poziții de bază și câteva zeci de figuri se dovedește prea strîmt pentru a exprima gama mult mai amplă și calitativ nouă a trăirilor, a sentimentelor propriilor eroilor contemporani pe care vrem să-i înfrunghim. Mi se pare astfel, de la sine înțeles, că pentru a reprezenta coregrafic, să spunem, o poveste de dragoste avînd drept eroi doi tineri de azi, — nu o vom putea face convingător recurgînd la arabescuri, la prețiozitatea caracteristică baletului apărut în condițiile galanteriei de curte din cel de-al 18-lea veac. Repertoriul nou — și nu numai repertoriul nou —

impune îmbogățirea substanțială a mijloacelor de expresie artistică, înnoirea lor, depășirea rigurilor unui limbaj cu care ne-am obișnuit, pe care într-o măsură mai mare sau mai mică îl stăpînim, dar care — el singur — se dovedește îngust pentru a comunica, la nivelul de receptivitate al publicului, mesajul artistic al vremii noastre.

O adaptare a alfabetului de dans academic la gustul timpului s-a făcut întotdeauna. Dar o adaptare în limitele unor tipare precise, care îi aparțin, sprînjindu-se pe o disciplină de antrenament cu totul excepțională, care continuă să rămîna o bază inatacabilă pentru orice trupă de balet serioasă, dansul academic este pus în fața necesității de a acoperi diversitatea cerințelor actuale. De aici, o multitudine de experiențe care, în general, au dezvăluit posibilități de expresie nefolosite pînă acum.

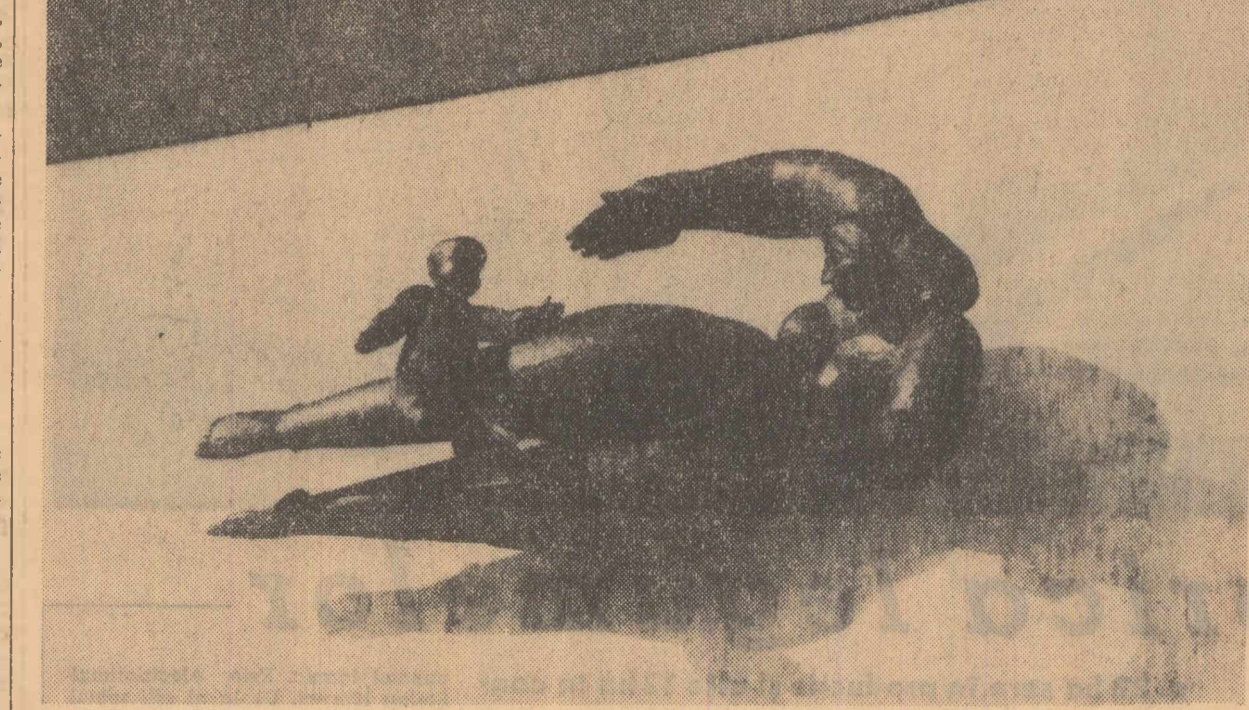
Nu este locul aici să enumerăm toate încercările de a inova arta dansului de pe o anumită poziție mai independentă în raport cu partitura muzicală, decorul și costumele. Am să rețin însă atenția asupra faptului, confirmat de experiență, că nu orice tentativă de a crea o natură trebuie spornică valabilă pentru simplul motiv că tînde către o depășire a vechiului. O multitudine din aceste „înnoiri” — care au scontat numai efectul de surpriză ori s-au rezumat la o simplă speculară formală a mișcărilor în dans, fără a urmări o expresivitate sporită, concentrată, fără a se apropia de receptivitatea, de sensibilitatea publicului larg — au căzut.

Limbajul către care cred că ar trebui să tindem — urmînd descătușarea tuturor resurselor expresive ale mișcărilor, ale gestului omenesc în scopul realizării emoției artistice — ar avea ceva din plasticitatea dansului popular, ale căruia forme îmbracă cele mai felurite trăiri. Pentru aceasta pledează de altminteri experiența unor coreografi și a unor ansambluri prestigioase din diferite țări, inclusiv propria noastră experiență. Prezentat pe scena T.O.B., baletul „Friciului” a constituit, din acest punct de vedere, o reală reușită: aciditatea expresiei artistice lovește aici imobilitatea ridicolă a superstițiilor, servind intențiile satirice ale libretului. Alte spectacole însă, cum au fost „Haiducii” sau „Călin”, mi s-au părut în bună parte tributare unor forme mai vechi de expresie coregrafică.

M-am gândit de multe ori la utilitatea unor clarificări privind însăși concepția spectacolului de balet, deoarece problema de limbaj nu pot fi rezolvate decât prin contribuția tuturor celor ce slujesc baletul românesc și pe temeiul unei perspective largi în ce privește resursele, funcțiile și locul pe care arta noastră îl ocupă în contextul vieții sociale. Viabilitatea și implicit calitatea artistică reală a oricărei soluții inovatoare este condiționată în primul rînd de adîncimea mesajului uman pe care-l conține.

Desigur, drumul spre acest mod de expresie propriu experienței noastre de viață, particularităților culturii noastre nu este deloc ușor. Păstrînd o atitudine critică față de schematizările arbitrare, ca și față de preluarea neasimilată a unor formule și experiențe coregrafice de „ultimă oră”, este necesar să mergem direct la emoție, fără încălcarea naturalității care ne dă doar huză și nu esență profundă. Teama de nereușită, de exces nu trebuie să ne inhibe elanul creator, să ne oștice în forme pe lângă care viața trece nepăsătoare fiindcă sînt depășite. Deoarece prin dans se pot sugera trăiri de la cele mai subtile pînă la acelea pătrunse de o intensitate viguroasă, ceea ce mă preocupă întotdeauna este să-mi imaginez mișcările, ritmurile corpului omenesc care pot reprezenta cât mai caracteristic această diversitate, în scopul obținerii unei expresivități artistice maxime. În cadrul pe care-l oferă libretul, partitura muzicală, expresivitatea maximă despre care vorbesc presunpse o viziune clară, încheiată asupra baletului respectiv, subordonarea tuturor mijloacelor reliefării conținutului. Trebuie să ne ferim de tendința de a ne crampona de formule, de a fetișiza virtuozitatea tehnică, privită uneori ca un scop în sine.

Artă este sinonimă cu febra creației, cu invenția și căutarea. „Mai departe” este un domeniu al necunoscutului, pe care trebuie să-l explozeze orice artist și orice școală de artă. Acest „mai departe” înseamnă în primul rînd cunoașterea vieții, a oamenilor în mijlocul cărora trăim, înseamnă cultură, muncă perseverentă, respingerea rutinei. Desigur, reușite nu vin dintr-o dată, peste noapte. Dar pentru a ajunge la ele trebuie să ieșim din imobilitatea care se face adeseori resimțită, în munca noastră, a maestrilor de balet. Trebuie să căutăm, să experimentăm nu de dragul experimentului, ci pentru a găsi un vechim artistic apt să ogîndească bogăția spirituală, sentimentele, bucuriile, năzuințele contemporanilor noștri. Aci confruntarea experienței proprii cu experiența altor școli coregrafice, pe care e necesar să le studiem preluînd creator tot ceea ce au valoros — îmbogățirea antrenamentului clasic cu elemente ale dansului modern ar deschide școlii noastre de balet perspective pe care le dorim cu toții. Nu prin încercări sporadice, ci printr-o muncă colectivă, cu orizont larg, se poate realiza spectacolul de balet de concepție înaintată, de înaltă ținută. Teatrele muzicale au de spus în acest sens un cuvînt hotărîtor, stimulînd în mai mare măsură pe compozitori, pe creatorii de librete spre realizarea unor balete cu o tematică generoasă, într-o concepție nouă, mai îndrăznească, de o vie expresivitate.

I. VLAD: compoziție pe fațada spitalului din Onești. Foto: Dan Grigorescu

Traduceri din literatura universală

Dintre lucrările apărute în ultima vreme în Editura pentru Literatură Universală amintim: „TEATRUL RENASTERII ENGLEZE” (vol. I — Predecesorii lui Shakespeare, vol. II — Contemporanii lui Shakespeare) — în românește de Ana Cartianu, Leon Levițchi, Dan Dutescu, Mihnea Gheorghiu, studiu introductiv de Ana Cartianu; Juliusz Slowacki: „TEATRUL” — în românește de Miron Radu Paraschivescu, C. Nispeanu, Elena Lintza, studiu introductiv de Stan Velea (în colecția „Clasicii literaturii universale”); volumul „TEATRUL FRANCEZ CONTEMPORAN”, reîmbricat de Jean Anouilh, Jean Cocteau, Jean Giraudoux, Eugen Ionescu, Armand Salacrou, Jean-Paul Sartre în traducere de Valentin Lipățchi, M. Radneș și Victoria Gheorghiu, F. Bruneau-Fox, Florica Selmaru, Paul B. Marian, Romulus Vulpeșcu, și cu o prefață de Elena Vianu; volumele de versuri „SONETE” de Michelangelo (în românește de C.D. Zeletin), „TRAGEDIA OMULUI”, poem dramatic de Madách Imre (traducere de Octavian Goga, studiu introductiv de I. D. Bălan), „POEZII” de Rafael Alberti (în românește de Veronica Pombucă și Geo Dumitrescu, studiu introductiv de Francisc Păcurariu), „DRAGOSTE ÎNTERZISĂ” de Jesús López Pacheco (traducere și prezentare de Tiberiu Uțan); romanele „SUFLETUL” de Elsa Triolet (traducere și note de Sergiu Dan, prefață de Sorin Alexandrescu), „MOARTEA UNUI EROU” de Richard Aldington (traducere și prefață de Radu Lupan), „ORGANIZAȚIA CLANDESTINĂ” de Mario Tobino (în românește de George Lăzărescu).

Oaspeți ai Orchestrei Cinematografiei

Un dirijor iugoslav — a oferit-o, după părerea mea, purta a doua a concertului, prin excelență Eduard Graci — s-au întâlnit duminică seara pe scena Ateneului pentru a concerta împreună cu Orchestra Cinematografiei într-un program alcătuit din lucrări de Wagner, Brahms și Șostakovič. În deschiderea concertului, a avut loc o execuție deosebită de frumoasă a „Tânărului” de Wagner, Mladen Jugost a apărut cu un dirijor cu temperament vulcanic care „poartă” cu el orchestra, însușindu-i propria sa energie. Această execuție caracteristică, plină de elan, a fost continuată și în acompaniamentul concertului de Brahms, șefii de pupite ale diferitelor grupuri instrumentale, susținînd nume-

Monumental și inspirație

Apar cîteodată sculpturi bolnave de gigantism ambițios, există bibelouri care pretind să atingă înălțimea de 5 metri. Nimic mai penibil decît o sculptură meschină, umflată grotesc. Ce satisfacție, în schimb, produce o statuie în care simți că amplexarea nu este un semn de veleitarism, ci, dimpotrivă, o dimensiune firească a gândirii însăși, a concepției sculpturale!

Astfel de calități putem saluta în lucrarea recentă a lui I. Vlad, instalată la Onești, pe fațada unei construcții moderne. E o lucrare de răsunet, respirație, artistul are îndrăzneala dar și seva freburilor marilor desfrîșuri. O femeie intrînd pe la un intr-un gest larg, spre pruncul său, landreașea ai malmnă poartă un accent aproape grandios. Suspendată pe limpanoul noului spital din Onești, această formă de aramă proiectează umbre de un desen fantastic pe dalele clare ale fundalului său de travertin. Compoziția e străbătută de o tensiune dinamică, uriașă de 5 metri e blindă și teribilă în același timp.

Căci viziunea lui Vlad refuză corectitudinea fadă, respinge falsa „perfectiune” de lip academiștii, șu care se ascunde tocmai lipsa fervorii și a inspirației; de aici, energia brațului acela care înaintează imens, adevărată hieroglifă a puterii generoase. Să explicăm valoarea unor astfel de hiperbole? „Licențe” față de gramatica academismului, ele au calitatea de a exprima viguros emoția, dîruind frumusețe și accent altor prestigioase opere de artă.

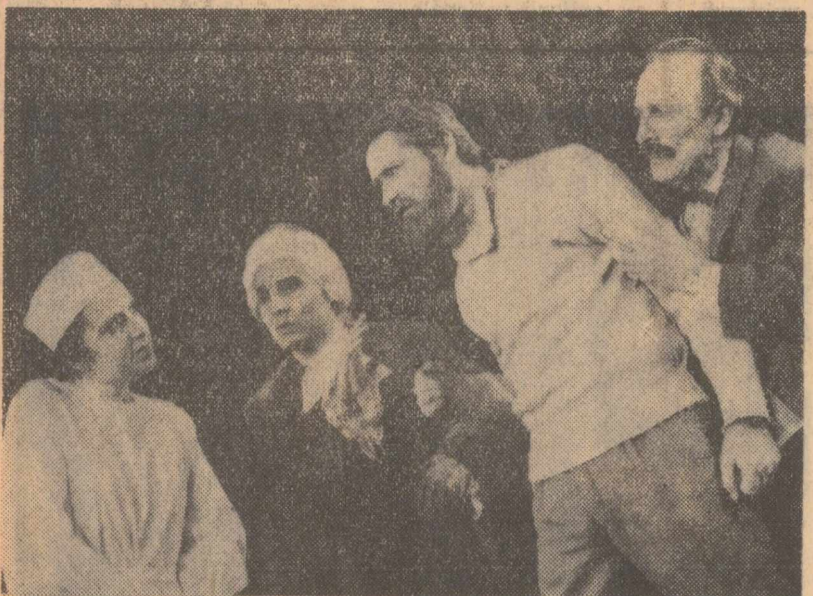
Menită a sta prînsă ca o agrafă de aramă pe acest piop de zid, sculptura lui Vlad nu e, totuși, o simplă emblemă caligrafică. Suspendată, ea e gîndită „monumental”, depășînd neîndoielnic acel decorativism manierat pe care unii artiști îl iau drept sinteză. Această formă cu rolul ei ornamental nu se reduce la o existență stilizată lineară, ci poartă un dialog bogat cu spațiul. Pe această streșină înaltă, gestul copilului e acut și exploziv, fătul viteaz nu se arală speriat de gîlul de sub dînsul.

Motivul artistic al materieiții I-am înțeles și alături în creația sculpturală. Un grup de prin 1962 se infățîșea compact, mama se apleca enormă asupra pruncului mîrunt și drept; pîrea pămîntul însuși, protegîndu-l virva unei flori. Iată, acum, sculptorul se orientează spre forme deschise; motivul, odinioară strîns, se desțosează triumfal și vast. Dar și în această operă se poate descifra, subiacentă, tot o melancolie a pămîntului — și a țării. Lîngă o asemenea imagine poji să roșiești vorbele cu care un poet străvechi își cîntăra țara, pămîntul său natal: „ameică a eroilor și a recoltoilor”, spunea Vergilius.

Ca este mai cu seamă îmbucurător, caracteristic pentru epoca noastră, e că asemenea înflesuri și izbîzni se pot desprinde într-o lucrare destinată locuri, unde prezentul socialist amînsit o împundătoare industrie, legende așeze acel stejar vechi, legat de numele marelui Ștefan. Aștăzi copacul de demoli, de la Borzești, a chemat pe țărîmurile de acolo apariția unor rețele arborecente, rămîrîs ne-sfîrșit de țevi strălucitoare și de conducte. Să urmărim schema sculpturii lui Vlad, mișcarea ei imperios orizontală, razantă pe zid, care se înalțorează în sus, îndrăzînd, cu o putere apăsătoare, înclinîndu-se parcă rîmul — ca o aluzie invizibilă la doindura unghiată a traseelor arborecente de la Onești și Borzești; se poate spune că brațul de aramă al femeii, întors ca crosă uriașă, a crescut din același trunchi, el stă sub zodia locului.

În creația lui Vlad, sculptura de artă constituie un moment semnificativ, peste capabilă să-l reprezinte unitar, peste experiențele unorei disparete prin care a trecut în ultimii ani. Pe acest drum de expresivitate aspră se cer poate, eliminate unele insistente analitice care apar în modelarea unor fragmente, de pildă, degetele și palma femeii. Însă e limpede că o atare compoziție se înscrie ca un punct de seamă în evoluția artei noastre monumentale. E un drum fecund, o asemenea alianță curajoasă cu arhitectura. Proiectantul clădirii, Emilian Machedon, a subordonat cu înțelegeră această suprafață arhitectonică sculpturii. As remarcă însă unele sfîngăcii, unele detașări inutil vizibile, în tehnica monării pe zid a statuii. Acordul sculpturii cu arhitectura presupune o întregă scenografie modernă a distanței, a efectelor de perspectivă. În fața artei noastre monumentale stau drumuri rodnice. O lucrare ca aceea a sculpturii Vlad este un stimulent și o dovadă.

Dan HAULICA

Moment din spectacolul cu piesa „Friciul” de Dîrenmăci pe care Teatrul de Stat din Bacău l-a prezentat luni în București (la Sala Comedia a Teatrului Național). În rolurile principale au apărut actorii Liliana Rusu, Eugen Antohi, Ion Buleandă, George Muscăleanu. Regia — Gh. Iora. Foto: E. Costin

Stere POPESCU

G. CĂLINESCU

ION CREANGĂ

Dacă Viața lui Eminescu, apărută în 1932, a fost considerată de G. Ibrăileanu „monumentul cel mai impunător ce s-a ridicat pînă astăzi” celui mai mare poet român, nu mai puțin Viața lui Creangă, apărută în 1939, a echivalat cu un al doilea monument literar în pantheonul culturii naționale. Ediția nouă, revizuită, apărută la sfîrșitul anului trecut, sub titlul Ion Creangă¹ nu face decît să confirme trînicia monumentului după un sîert de veac, așa după cum cea de-a patra ediție² a cărții consacrate lui Eminescu și-a confirmat-o după 32 de ani.

Se înțelege, capacitatea, arta aceasta de a da viață — postumă — monumentului viu care, tulburător, ca și autorul Lucașărului, a fost Ion Creangă, implică și impune o viziune de reprezentare. Despre ea scrie însuși Călinescu în Postfața cărții de care ne ocupăm: „Nici nu poate fi îndoielă că Creangă de aici este reprezentarea noastră, fiindcă el nu poate trăi decît rînd pe rînd prin opera de interpretare a fiecăruia. Dar interpretarea aceasta e obiectivă, pentru că se bazează pe documente. Oricît ar încerca altcineva să dea o altă interpretare «mai obiectivă», el nu va putea decît să ajungă cam la aceeași viziune cîtă vreme izvoarele sînt aceleași, sau, în sfîrșit, la o impresie arbitrară, părăsindu-le”.

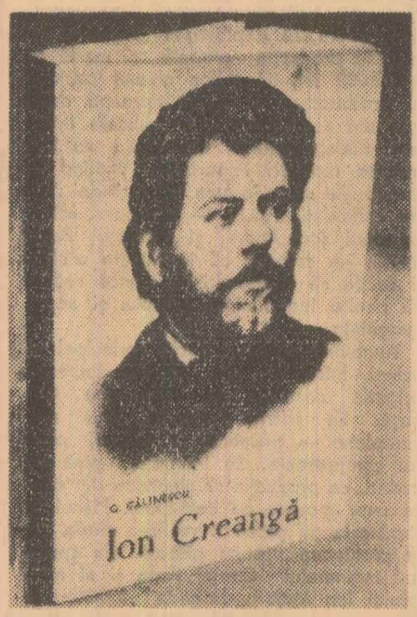
Documentația bio-bibliografică este într-adevăr copioasă, indicată în desfășurarea cărții nu prin indice de subsol, ci de trimiteri la cele 250 titluri din Bibliografia de

la sfîrșit. Dar decîtînd întreg acest material, G. Călinescu realizează o adevărată operă de creație, începînd cu căutarea filiației (ardelene) în trecut a părinților lui Creangă, continuînd cu revelarea (și nu simpla „evocare”) a datelor medicului familiar și, prin extensie, merul, de la munte moldovenesc al copilului și adăscențului Ionică a lui Ștefan a Petrii Ciubotariu, urmîndu-l la școala de catihedă de la Fălciuca, la „fabrica de popi” de la Socola Ișilor anului 1855, punîndu-l în fața morții timpurii a tatălui în Iunie 1858, cînd rămîne un soi de cap al familiei, marcîndu-l momentul devenirii, în 1859, spre a putea deveni diacon, menționîndu-l, în anul școlar 1861—62 pe Creangă printre cei 14 studenți care frecventează facultatea de teologie, deschisă cu mare solemnitate de Kogălniceanu la 26 octombrie 1860, dar care se desființează după 2 ani. Ca accentuate momente ale vieții lui Creangă: numit institutor în mai 1864, între 1866 și 1872 face și „ceva polițai”, în tabăra liberală; în 1868 publică primul abecedar; în 1875 e prezentat de Eminescu la „Junimea”, publică în Convorbiri literare „Soacra cu trei nurori”, e declarat admirabil „scriitor popular”, iar Măiorescu va constăta de la București că scrierile lui „sînt o adevărată îmbogățire a literaturii noastre”. În cap. XII sînt descriși cele din urmă ani și moartea (la 31 decembrie 1889).

Ultima pîtrîme a volumului e consacrată studiului opere propriuzise (cea mai mare parte a textului de aici va intra mai apoi în capitolele respective din Istoria literaturii române). Cu un subtext polemic,

Călinescu demonstrează în ce constă valoarea artistică a lui Creangă, a povestilor, „aci adevărate nuvele de tip vechi, aci narrații fabuloase (...) și ele dezvoltate ale unei observații morale milenare” și a Amintirilor, în care nu există „proză”, întrucît partea narativă este un monolog care cuprinde foarte puține observații și mai mult jactanță, într-o nevoie de descărcare lirică; în sfîrșit, a nuvelei care e Moș Nichifor Coțariu.

Dar unde artistul, creatorul Călinescu depășește noțiunea curentă de istoric și critic literar sau, altfel spus, unde istoricul literar de tip călinescian își afirmă mai pregnant însușile specifice? Nelindose, în acele capitole unde, ca un veritabil romancier, proiectează astfel pe omul de știință — pe „etnograf”, pe „sociolog” sau pe „biograf” — înaltă apreciere — de raporturi și finalitate obiectivă — prin viața sub ochii cititorului ca una din cele mai pregnante realități social-umane. Astfel, chiar din cap. I al cărții, vîrînd să ne introducă, retrospectiv, în mediul unei civilizații rurale de munte, care aceea din Moldova Humuleștilor lui Creangă, Călinescu înfățișează ochilor noștri o viziune panoramică asupra întregii regiuni, la stînga și de-a dreapta Străuțului, care „împarte Moldova (...) în două ținuturi fundamentale deosebite”. Aici, biograful lui Creangă va căuta și va descoperi „o stîruință în automatism, arhaticea, otrăvora de amestecătură, gîndirea obiectivă și expresia proverbială”, bun temel pentru a afirma: „povestitorii sînt aproape toți de la munte”. Urmează, cailedoscopic, ca într-o retrospectivă de structură romanească, dar

basat pe date stricte de ordin etnografic, sociologic, psihologic, înfățișarea vie a spațiului și timpului în care se situează strămoșii „eroului”, adică ai lui Ion Creangă, în care acesta s-a născut și a copilărit, din care Amintirile de mai tîrziu se vor concretiza artistic, a cărui esență umană o vor plasticiza povestile.

Într-o succesiune de cîteva portrete, Ion Creangă va străbate, prin paginile cărții, timpul pînă la noi. Iată-l între 13 și 15 ani, făcînd cele mai multe din năzdrăvăniile de care vorbește partea a II-a a Amintirilor: turînd cîrele din ograda mîntușii Mărioara și pupăza din pom, ajunînd Smarandei la tors, tinîndu-se de tot febul de chidusi, proclîndu-se așa „cum va fi toată viața — ca toți oamenii mincacișoi, bîșturi, înclinații la obezitate roșcată — vorbăreți, plin de jovialitate și născător de glume”, lăță-l, apoi, înstituitor la lasi, „un om vesel, fără astîmpăr, mîscător și chiar coltos, plin de sentimental valori sale”, „un moș Ion Roată tînar, încredințat că are un rol de jucat în viața nou-

lui stat (sîntem după Unire), bănuielnic împotriva boierilor, un om care se face «a nu pricepe» și-și însușește vorbele moșic, ghiorian și dobitoc cu o umilintă falsă, în care se ascunde ironia și încredințarea că numai el, ca țărăn, e deștept”. Dar, în această etapă a vieții eroului său, Călinescu ne aduce tot ațit de viu în lumina retrospectivă pe Titu Măiorescu, care „avea decît 22 de ani, cînd, la 4 decembrie 1862, sosea la Iași ca profesor la Universitate și director al Liceului Național”, „întîr cu studiul temeinic în străinătate”, avînd „de pe atunci fizionomia care stîrnește cultul și ura”. Dar Eminescu? Cititorul așteaptă înfrigurat evenimentul înfîlîniri între el și Creangă, legînd o prietenie care va intra în legendă. Într-adevăr, „în toamna anului 1874 apare pe ulițele Iașului un tânăr straniu, ca de vreo 24 de ani, vînzăc, spîtos, cu o mare frunte albă și cu o coamă de păr negru dat peste urechi pe cealaltă, ca la proștii asiatici. Era mareș gînditor și limbez. Acesta se numea Mihai Eminescu, era poet și fusese numit de cîrînd de către Titu Măiorescu, ministrul Instrucțiunii, director al Bibliotecii centrale din Iași”. Unghiul de evocare e cel al opiniei publice din care se numără și Creangă. Urmează portretul intelectual al postului, fizionomia lui ideologică: „Așadar, poetul se făcu prietenul cercului «Junimea», care profesa un conservatorism progresist, admiînd că orice pretacere este bună dacă e cerută de natură și că orice formă nouă este legitimă dacă s-a ivit și conținutul care s-o îndreptățească”, dar „întîr pleros era în fundul sufletului indignat și pe ascuns «bolerime», și pe liberă, care nu erau exponenții unei adevărate lupte de idei, ci politicieni, cruțîndu-se unul pe altii, fiind toți moșieri și bogătași”. În ce-l privește pe Creangă, el trecu la „Junimea”, „de la scaunul dinșpe usă, pe care stătea smerit, în fruntea adunării, lășîndu-se cu toată lăptura-groasă și mișcînd îndrăzneț brămauă-roșie”. La fel de viu sînt episoadele

cu „diaconul răsvrîtii”, denunțat a fi mers la teatru, ca și cele în care trage cu pușca în clori sau își tunde pielea, destituită, portretul proiectînd imaginea scriitorului la 40 de ani („Cu pălăria mare pe ceafă, cu bălbul cîlcuros în mîna, și merge drept, dar scîldat în sudori (...) Pe calea de al sulă greu și-și deschete groasele veșminte. Iar această scrie apoi dezbrăcat, cu o proștie în jurul gîtului, pentru strîngerea sudorilor, sau vîrît, asemeni buhaiului, la puțna cu apă”). În sfîrșit, „la mai puțin de cincizeci de ani, poșveștitorul era un om îmbătrînit, și ochii-i se cerea neme la față și chibăvii căpătăsău o călătura amețită, de mort cu ochi deschiiși”.

Oricine va sesiza forța de evocare a Imprejurărilor de viață, a mediului social, ca și trăsăturile pline de o viguroasă sugestivitate ale portretului fizic și moral ale lui Ion Creangă, proiectat în lumina interpretării celei mai juste, mai plene, adică mai esențiale a documentelor. Procedul retrospectiv e totdeauna acela al unui reflector de lumină, a cărui sursă se află permanent în mîna biografului care, de pe poziția de astăzi îl îndreaptă reflector spre trecut, explorînd omul și epoca pe toate fețele. De aici și portretul — apoi — al opere propriuzise, situarea ei pe scara de valori — naționale și universale — profilul ei ca expresie caracterologică a poporului din care face parte: „Creangă este o expresie monumentală a naturii umane în ipostaza ei istorică ce se numește poporul român, sau mai simplu, poporul român înșuși, surzibil, dar într-un moment de genăciă expansiune, iar Creangă este, de fapt, un anonim”.

Mod de a-i confirma, adică, o dată în plus genialitatea, pe care cartea lui Călinescu i-o demonstrează cu o forță unică, — aceea prin care și Creangă, ca și alții alții mari scriitori ai noștri, va rămînea proiectat, tablou totdauna viu, în lumina perenității.

George IVAȘCU

ECONOMIE • FINANTE • STATISTICĂ

DUPĂ INTRAREA ÎN FUNCȚIUNE A NOILOR OBIECTIVE

La dezvoltarea în ritm înalt a economiei naționale contribuie realizarea, an de an, a unui volum sporit de investiții cu eficiență ridicată. În perioada 1960—1964, totalul investițiilor a fost de aproximativ două ori mai mare decât în cei cinci ani precedenți. În anul șesenalului au intrat în funcțiune în diferite ramuri industriale sute de întreprinderi și secții noi, iar numeroase fabrici și uzine au fost reutilitate, dezvoltate sau modernizate.

Eficiența economică a investițiilor, a tehnicii moderne cu care sînt înzestrate noile unități industriale și întreprinderile existente își găsește reflectarea în ritmul sustinut al creșterii producției industriale, precum și în faptul că, în ultimii ani, au fost puse în funcțiune obiective importante, în termene mult mai scurte decît în trecut. Aceasta constituie o realizare deosebită în îndeplinirea sistematică a programului de investiții elaborat de partid și guvern.

Așa cum s-a subliniat la ultima sesiune a Marii Adunări Naționale, pentru sporirea eficienței economice a investițiilor, o problemă tot atît de importantă ca și cea a respectării termenelor planificate de punere în funcțiune o constituie realizarea gradată de către noile unități industriale a indicatorilor tehnici și economici proiectați. Aceasta este considerată, pe bună dreptate, ca o sarcină de interes general, avînd o mare însemnătate pentru respectarea diferitelor corelații între ramuri, prevăzute în planul de stat, pentru realizarea mai devreme a unor produse necesare economiei naționale. Totodată, prin scurtarea perioadei de îndeplinire a indicatorilor stabiliți, se începe recuperarea gradată a fondurilor cheltuite pînă la darea în exploatare a noilor întreprinderi industriale, iar economiei naționale i se asigură nu numai produse de un nivel calitativ înalt, dar și economii și beneficii, într-un cuvînt, acumulări bănești.

Cadrele pregătite din vreme

Cunoscînd nivelul parametrilor ce urmează a fi obținuți, profilul și caracteristicile producției din documentația tehnică, variantele fluxului tehnologic, beneficiarul are posibilitatea de a lua din vreme măsuri eficiente care să asigure, în final, desfășurarea normală a fabricației, obținerea de la început a unor produse de calitate și, implicit, scurtarea duratei de realizare a indicatorilor. În această privință, o preocupare de prim ordin a beneficiarilor de investiții constituie pregătirea din timp a cadrelor, specializarea lor corespunzător deservirii în bune condiții a unităților industriale noi. La Combinatul de îngreșămînte chimice de la Turnu Măgurele s-au luat măsuri din vreme în vederea pregătirii muncitorilor și tehnicienilor care aveau să lucreze la fabrica de acid sulfuric. Aproximativ două treimi din numărul lor au luat parte active la montarea utilajelor și la probele tehnologice, restul fiind detașat pentru calificare și specializare la unități similare din țară. Participînd la montajul instalațiilor complexe, la probele tehnologice, cadrele tehnice din noua fabrică au avut posibilitatea să-și însușească temeinic procesul de fabricație, să urmărească atent funcționarea utilajelor, să se familiarizeze cu condițiile producției. Aceasta a influențat pozitiv activitatea fabricii, care în numai două luni de la punerea în funcțiune a realizat parametrii proiectați.

Nu în același mod a fost rezolvată de la bun început problema recutării și pregătirii muncitorilor și tehnicienilor necesari deservirii instalațiilor Fabricii de mobilă din Focșani. Aici numai în ultimul timp s-au organizat cursuri de calificare și ridicare a pregătirii profesionale a muncitorilor.

Total pus la punct în perioada probelor tehnologice

În realizarea mai devreme a indicatorilor tehnici și economici proiectați, un rol important revine nu numai beneficiarilor, ci și constructorilor, montajului și furnizorilor de utilaje. Cei care au luat parte la execuția lucrărilor fabricii de ulei „Unirea” din Iași, de exemplu, s-au străduit să monteze utilajele corespunzător proiectului, să execute lucrări de bună calitate. După montajul instalațiilor, constructorii, montajii și furnizorii de utilaje au participat la rodajul mașinilor, la efectuarea probelor tehnologice, acordînd beneficiarului asistență tehnică necesară. O asemenea colaborare între toți factorii principali, care au con-

tribuit la realizarea acestui obiectiv industrial, nu putea să nu ducă la rezultate eficiente. În mai puțin de 12 luni, fabrica ieșeană a atins parametrii proiectați.

La numeroase alte unități, printre care Fabrica de plăci fibrolemnoase din cadrul C.I.L.-Comănești, instalația de distilare de la Rafinaria Brazi, indicatorii tehnici și economici prevăzuți în proiecte au fost atinși în 6—15 luni de la intrarea în producție. Exemplul lor confirmă încă o dată că de felul cum se execută rodajul și probele tehnologice depinde în mare măsură scurtarea duratei de îndeplinire a parametrilor stabiliți. Încă în perioada probelor tehnologice se pune la punct funcționarea utilajelor, se pot descoperi o serie de locuri înguste, prin eliminarea cărora se obțin sporuri de producție. Și încă un lucru important. În întreprinderile enumerate s-a urmărit în ce măsură primele produse realizate corespund cerințelor calitative prevăzute de proiecte.

Cu totul altfel se întîmplă atunci cînd rodajul și probele tehnologice nu sînt executate în mod corespunzător. Timpul cîștigat la construirea obiectivului se pierde nejustificat prin diferite opriri ale utilajelor și instalațiilor care au nevoie de remedieri, ceea ce duce la realizarea doar în parte și după o perioadă îndelungată a indicatorilor tehnici și economici proiectați. Iată de ce conducerea întreprinderilor au îndatorirea de a face tot ce este cu putință ca să se asigure de la început o funcționare ireproșabilă a tuturor instalațiilor, indiferent dacă este vorba de mari uzine sau de lucrări de mai mică însemnătate.

Tot atît de important este ca instalațiile auxiliare să fie terminate o dată cu construcțiile de bază. Considerăm că trebuie prevenite asemenea situații ca cea petrecută la Combinatul de industrializare a lemnului din Pitești, unde deși au fost corelate termenele de dare în exploatare a lucrărilor principale cu cele ale investițiilor conexe, totuși acestea din urmă nu au fost executate după grafic; între altele, s-a recurs la unele soluții provizorii în alimentarea cu energie termică, pentru care au fost necesare însă cheltuieli suplimentare.

Stricta urmărire a îndeplinirii parametrilor

Indicatorii tehnici și economici prevăzuți în documentația tehnică aprobată pentru un obiectiv industrial se realizează în anumite proporții și la anumite perioade, unii în creștere, iar alții în scădere. Ministerele, celelalte organe centrale, comitetele executive ale sfaturilor populare regionale au datoria ca în fiecare etapă să îndeplinească măsurile prevăzute în reglementările în vigoare, în vederea atingerii parametrilor tehnici și economici în maximum 24 luni de la punerea în funcțiune a noilor obiective. În cadrul acestui termen, proiectanților le revine sarcina de a întocmi grafice cu etapele și proporțiile de îndeplinire a parametrilor stabiliți. Concomitent, ei urmăresc gradul de îndeplinire a acestor indicatori, pe baza datărilor de seamă statistice primite de la întreprinderile respective. După părerea mea, în cel mai scurt timp organizațiile de proiectare și ministerele trebuie să rezolve și altă problemă. Este vorba de definitivarea normelor de durată a probelor tehnologice și a normelor de realizare în timp a parametrilor tehnici și economici, dat fiind că termenele fixate au expirat de mult.

Unul din indicatorii care permit să se aprecieze stadiul de îndeplinire a acestor parametri este calitatea produselor. Îmbunătățirea calității producției de către colectivul Uzinei soției Govora, o dată cu atingerea capacității proiectate, s-a reflectat în faptul că întreprinderea a putut începe recuperarea investițiilor mai devreme. Conducerea acestei întreprinderi s-a îngrijit de repartizarea judicioasă a cadrelor în secțiile de fabricație, de buna organizare a producției. Consecința: producția, productivitatea muncii au crescut față de nivelele prevăzute în proiect, iar prețul de cost a scăzut considerabil.

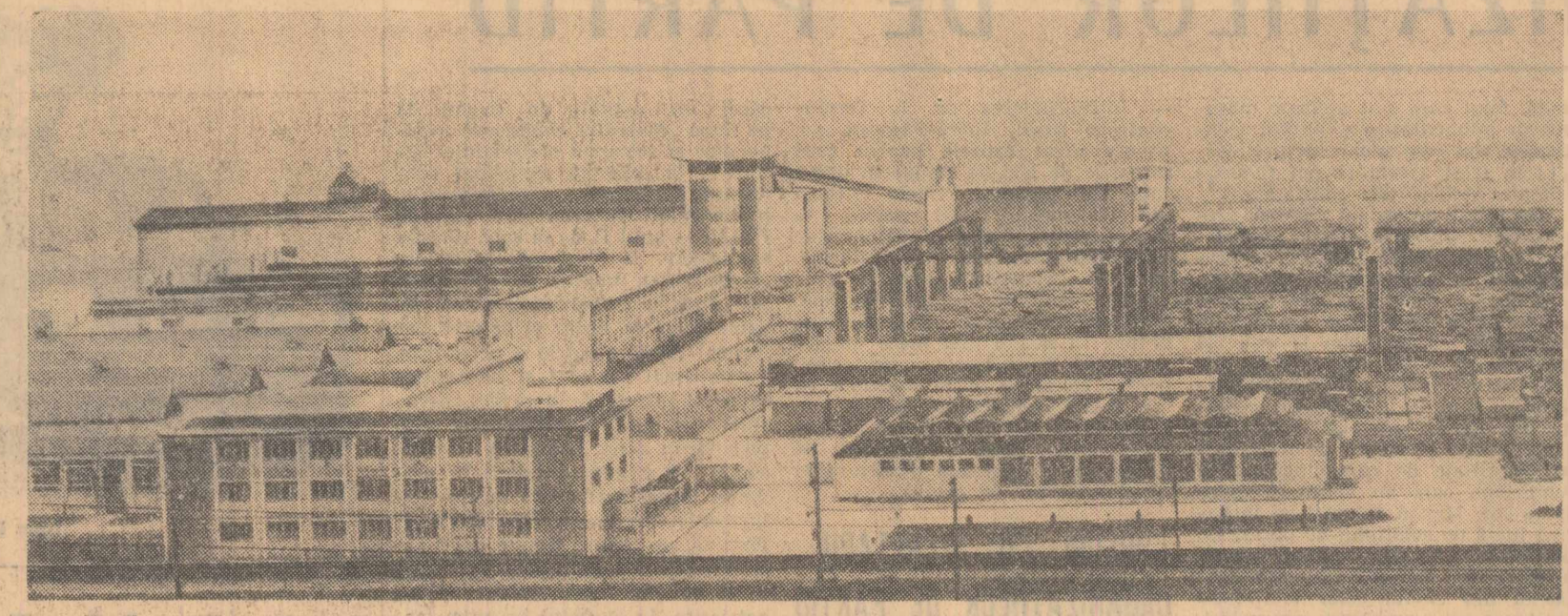
Controlul financiar intern și aparatul de inspecție bancară, în cadrul sarcinilor ce le revin, urmăresc aplicarea măsurilor stabilite în vederea perfecționării activității economice a noilor întreprinderi. Prin aceasta, organele financiar-bancare contribuie la realizarea într-un termen scurt a parametrilor din proiecte la noile capacități de producție puse în funcțiune.

Redu CIURILEANU
controlor revizor general adjunct în Ministerul Finanțelor

Pentru perfecționarea pregătirii profesionale a controlorilor revizori

La Sinaia se desfășoară, în această lună, un instructaj cu controlorii revizori de la toate direcțiile de control și revizie din țară și cu absolvenții I.S.E. din ultimii ani, repartizați la aceste direcții. Cursurile urmăresc perfecționarea cunoștințelor profesionale ale controlorilor revizori, în vederea ridicării nivelului calitativ al controlului financiar.

Ele se desfășoară pe baza unei tematici cuprinzînd cele mai importante probleme de control și au un pronunțat caracter practic. Se studiază problemele de verificare a planului de producție și al prețului de cost, ale planificării și utilizării fondurilor de investiții, ale controlului întocmirii bilanțelor de venituri și cheltuieli, ale stabilirii normelor de stoc.

Combinatul de industrializare a lemnului din Blaj

Mașini de calcul în construcții

Institutul de proiectări în construcții și materiale de construcții și de cercetări pentru materiale de construcții dispune de două mașini mecano-electrice, altanumerice, cu ajutorul cărora se execută calcularea și redactarea devizelor pe categorii de lucrări. Față de modul de lucru practic anterior, cu aceste mașini s-au obținut reduceri duratei de elaborare și calcul a devizelor, control automat al calculațiilor pe articole de deviz, posibilitatea mării numărului de exemplare dactilografiate, sporirea preciziei operațiilor.

Trustul construcțiilor-montaj București, dotat cu o mașină de contabilizat cu 45 de totalizatoare, execută lucrări alt pentru contabilitatea centrală, cit și pentru unele unități. La această mașină s-au experimentat și realizat programe pentru întocmirea statelor de salarii pentru personalul tehnico-administrativ, precum și pentru centralizarea bilanțurilor contabile sau datărilor de seamă statistice.

UTILIZAREA MIJLOACELOR CIRCULANTE

Mijloacele circulante sînt o parte a avuției naționale. Stabilirea volumului acestor mijloace în concordanță cu necesitățile concrete ale fiecărei întreprinderi și utilizarea lor rațională constituie o problemă deosebit de importantă economică. Pe această bază pot fi scoase la iveală însemnate rezerve de fonduri materiale și bănești necesare economiei naționale. În legătură cu rezultatele obținute în utilizarea mijloacelor circulante de întreprinderile constructoare de mașini, redăm răspunsul lui **Gheorghe Nestorescu**, director în Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini, la întrebările adresate de redactorul ziarului nostru, Gh. Vilceanu.

Ce rezultate s-au obținut în utilizarea mai eficientă a mijloacelor circulante?

De regulă, cînd se vorbește de folosirea tot mai eficientă a mijloacelor circulante se are în vedere ca îndeplinirea planului de producție să aibă loc, de la un an la altul, cu un volum relativ mai redus de asemenea mijloace. În industria construcțiilor de mașini s-au obținut rezultate bune în această privință. Producția realizată cu 1000 lei mijloace circulante a crescut în 1964 cu aproape 32 la sută față de 1959. Organele ministerului nostru urmăresc sistematic cum sînt utilizate mijloacele circulante ale întreprinderilor. Trimestrial, ele analizează cu con-

ducerea întreprinderilor activitatea economico-financiară, pe baza datărilor de seamă contabile. Cu această ocazie se stabilesc, între altele, măsuri pentru lichidarea imobilizărilor de fonduri în stocuri supranormative și a împrumuturilor restante, precum și pentru prevenirea formării lor. Concret, în vederea valorificării stocurilor supranormative de materii prime și materiale, periodice, acestea se redistribuie la alte întreprinderi sau se predau bazelor de aprovizionare și desfacere. Măsurile dat rezultate: la sfîrșitul anului 1964, imobilizările în stocuri supranormative au fost reduse cu 33 la sută față de începutul anului. Fiecare, cînd se fac aceste analize, se preconizează măsuri care privesc și alte laturi ale folosirii cit mai raționale a mijloacelor circulante.

Din cite știm, vă preocupă problema perfecționării continue a metodologiei de finanțare și creditare. Ce ar fi de semnlat în această ordine de idei?

Aș vrea să mă refer la graficul de încasări și plăți. Adeseori, în cursul lunii, se creează un decalaj între volumul încasărilor și al plăților unei fabrici sau uzine. Decalajul apare în a doua decadă a fiecărei luni, cînd plățile sînt mai mari decît încasările și întreprinderile sînt nevoite să solicite credite. Ce se întîmplă însă? Pentru acordarea creditelor întreprinderile întocmesc documentații analitice, care se aprobă de către Banca de Stat. Dar formalitățile de aprobare sînt destul de greoaie și, din această cauză, acordarea creditului nu mai este todeauna oportună, întrucît se face după trecerea decadelor a doua a lunii. Ce credem că ar trebui făcut? Pentru ca graficul de încasări și plăți să fie într-adevăr un instrument eficient, ar fi bine ca atunci cînd plățile depășesc încasările să se acorde întreprinderilor credite într-o formă mai operativă, mai elastică, iar pe măsură ce încasările depășesc plățile să se ramburseze creditele acordate.

În ce privește verificarea de către organele bancare la sfîrșit

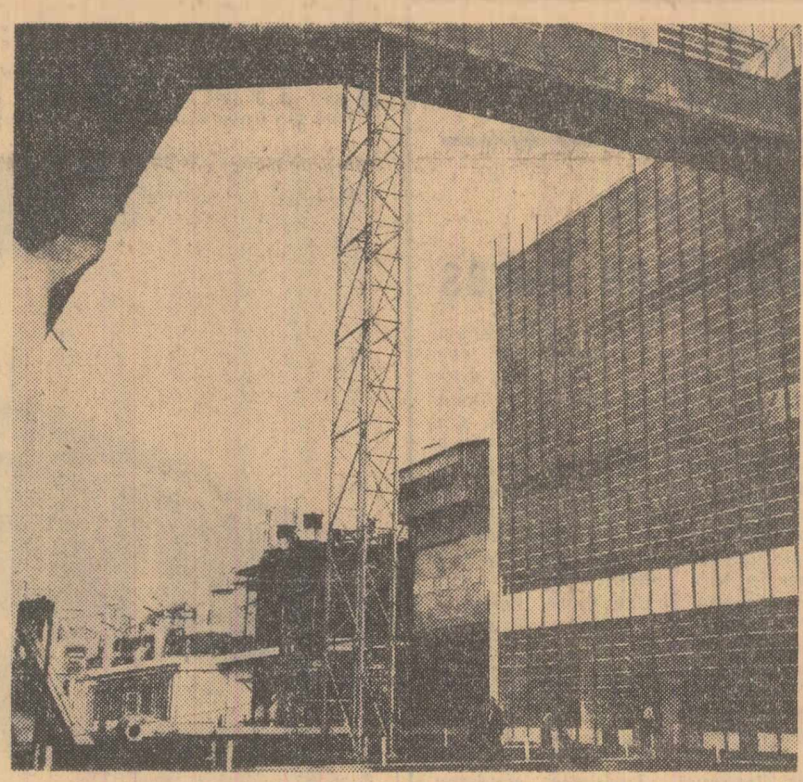
Eficiența modernizării mașinilor

În cadrul acțiunii de modernizare a mașinilor și utilajelor, la Uzinele „Tehnofrig” din Cluj s-au echipat diferite mașini de găurit cu dispozitive și aparate, care au permis să crească productivitatea muncii cu 40—50 la sută. Tot aici, numeroase strunguri au fost înzestrate cu dispozitive de filetat care le-au ridicat randamentul cu 15—20 la sută. S-a prevăzut modernizarea altor 20 mașini-unelte care, prin modificări constructive și prin echiparea lor cu diferite dispozitive, vor putea fi folosite cu randamente mai ridicate, egale sau apropiate cu cele ale mașinilor noi.

Rezultate bune în acțiunea de modernizare a mașinilor și utilajelor aflate în funcțiune au fost obținute și în alte întreprinderi industriale clujene, printre care Uzinele „Unirea” și „Carbochim”, întreprinderile metalurgice din Aiud, Uzinele chimice din Turda și altele.

Constătuire pe tema prețului de cost în industria energiei electrice

Ieri, au început la Brașov lucrările unei consfătuiri organizate de Departamentul Energiei Electrice din cadrul Ministerului Minelor și Energiei Electrice, pe tema: aplicarea regulilor de bază pentru planificarea, evidența și calcularea prețului de cost în ramura industriei energiei electrice și termice. La consfătuire participă economiști din întreprinderile energetice și specialiști de la Comitetul de Stat al Planificării, Ministerul Finanțelor, Direcția Centrală de Statistică și Institutul de Științe Economice. Vor fi prezentate mai multe referate privind particularitățile procesului de producere, transformare, transport și distribuție a energiei electrice și termice, metodele de determinare a prețului de cost pe produse cuplate, conținutul economic al elementelor primare de cheltuieli și al articolelor de calculație în această ramură și altele. Referatele vor fi urmate de discuții. De asemenea, Direcția economică din Departamentul energiei electrice va prezenta și supune dezbaterii un proiect de instrucțiuni pentru aplicarea regulilor de bază privind planificarea, evidența și calcularea prețului de cost în ramura energiei electrice și termice. Lucrările consfătuirii continuă pînă duminică 28 februarie.

Fabrica de acid sulfuric din Combinatul de îngreșămînte chimice Turnu Măgurele

Discuții în timpul unei pauze a consfătuirii începute ieri la Brașov

TRIBUNA ECONOMISTULUI

CORELAREA JUDICIOASĂ A PREȚURILOR CU RIDICATA

bine să se analizeze și prețul prevăzut de proiect.

Marea majoritate a întreprinderilor propun spre avizare prețuri cu ridicata care au la bază analize tehnico-economice temeinice și multilaterale. Aceasta dovedește că se orientează just în alegerea procedurii de corelare, sau în calculul caracteristicilor tehnico-economice care caracterizează eficiența, respectiv utilitatea produselor, precum și încadrarea în seriile și baremurile de prețuri existente. Deci, față de un nivel general dat, prețurile cu ridicata ale noilor produse se stabilesc nu numai în funcție de prețul de cost, prin formarea, ci prin corelarea cu prețurile celorlalte produse care satisfac necesitățile asemănătoare. Fiecare, este nevoie să se cunoască și prețul de cost al noilor produse, pentru a ne da seama de eficiența economică a fabricării lor.

Practica de pînă acum demonstrează că un preț cu ridicata judicios stabilit, prin compararea cheltuielilor de producție, presupune determinarea cit mai exactă a prețului de cost mediu pe ramură pentru produsul etalon, evaluarea și luarea în calcul a deosebirilor calitative între produsele ce se compară. E nevoie, totodată, să se aibă în vedere dacă prețul produsului respectiv reflectă la un moment dat prețul de cost și rata rentabilității grupei din care face parte. În stabilirea prețurilor cu ridicata la produsele fabricate de întreprinderile și secțiile noi, este

normal. Tot așa au procedat și anumite fabrici de ciment, cînd au propus prețul cu ridicata pentru cimentul refractar din dolomită stabilizat. El a fost corelat cu prețul produsului „dofesa” granulată și măcinată. Dar din prețul acestuia din urmă nu s-a scăzut costul operațiilor de granulare și al măcinării care nu sînt necesare la fabricarea cimentului. Este necesar ca economiștii de prețuri din întreprinderi să manifeste mai multă exigență la fundamentarea propunerilor de prețuri cu ridicata.

Pentru avizarea prețurilor este nevoie să se întocmească o documentație corespunzătoare, temeinică. În caz contrar, au loc întîzieri în fixarea prețurilor respective cu toate consecințele de decurg din aceasta. Este știut că o întreprindere nu poate să înceapă fabricația de produse sau sortimente noi decît după ce are stabilite prețurile de vânzare. Dacă se încalcă această dispoziție legală, produsele finite nu pot fi desfacute, ceea ce dăunează alt întreprinderii respective, cit și celorlalte care au nevoie de aceste produse. Pentru a se preveni propunerile eronate și întîzierile este bine, după părerea mea, să existe o strînsă colaborare între comitetele de prețuri și celelalte servicii ale întreprinderii. Este indicat, totodată, ca la stabilirea propunerilor de prețuri cu ridicata prin corelare, economiștii din întreprinderi să fie îndepărtate sprijinii

de conducerea tehnico-administrativă, ca și de organele de resort ale ministerelor tutelar.

Majoritatea economiștilor sînt de acord că abaterile prețurilor față de valoare sînt inevitabile. Totodată, se recunoaște necesitatea urmării condițiilor care le-au dat naștere, întrucît modificarea acestor condiții impune și revizuirea prețurilor în funcție de ele. Altfel se diminuează rolul prețurilor cu ridicata ca importantă plînghe economică. De ce spun aceasta? În practică se ivesc situații cînd, după o anumită perioadă, unele prețuri cu ridicata asigură un nivel exagerat de rentabilitate; aceasta, ca urmare a creșterii productivității muncii și a introducerii de noi procese tehnologice care au permis reducerea prețului de cost. Menținerea acestor prețuri cu ridicata poate duce în unele întreprinderi la tendința de a realiza cu prioritate produsele cu rentabilitate mai mare sau, ceea ce se întîmplă în cele mai multe cazuri, poate crea grautud în absorbția acestor produse de către beneficiari, din cauză că prețurile în această etapă a nivelului ridicat. În astfel de cazuri se vine ca organele tutelară ale întreprinderilor să analizeze posibilitățile de largire a consumului acestor produse ca urmare a extinderii nivelului prețurilor cu ridicata. Credem că au procedat bine organele de prețuri ale Ministerului Industriei Petrolului și

Chimiei și Ministerului Minelor și Energiei Electrice care, în cadrul prevederilor legale, au reexaminat prețurile relativ ridicate la unele produse în raport cu costurile lor. A fost favorizată astfel extinderea fabricației unor produse noi și introducerea lor în consum pe o scară mai largă, prin înlăturarea corelării necorespunzătoare a prețurilor acestora. La fel, organele de prețuri din cadrul Ministerului Economiei Forestiere, constatănd că prețurile cu ridicata ale lezilor de țig pentru exportul vinului fabricate în întreprinderile subordonate sînt mai mari decît cele ale lezilor produse de unitățile industriale locale, a luat măsuri de reducere a acestor prețuri.

Pe de altă parte, se ivesc și situații cînd la anumite produse prețul cu ridicata să nu fie stabilit la un nivel corespunzător, care să stimuleze întreprinderea la fabricarea lor. În asemenea cazuri se cuvine să se facă o analiză a cauzelor care determină nivelul ridicat al prețului de cost; pe această bază, pot fi luate măsuri tehnico-organizatorice care să ducă în final la reducerea cheltuielilor de producție. În anumite perioade și condiții se poate avea în vedere posibilitatea modificării prețurilor cu ridicata la unele produse, în cazul cînd, cu toate măsurile luate, se mențin diferențe esențiale între nivelul cheltuielilor de producție și prețul cu ridicata stabilit. Considerăm că mai subliniez că bine se orientează economiștii din întreprinderi atunci cînd la elaborarea propunerilor de prețuri cu ridicata țin seama și de destinația produselor la consumator. Practica stabilirii prețurilor cu ridicata arată că perfecționarea corelării lor trebuie să preocupe în permanență organele de specialitate din întreprinderi și ministere.

Traian SILEA
economist specialist C.S.P.

Sesiunea Comisiei mixte guvernamentale romino-polone de colaborare economică și tehnico-științifică

În zilele de 22 și 23 februarie a avut loc la București cea de-a patra sesiune a Comisiei mixte guvernamentale romino-polone de colaborare economică și tehnico-științifică. Căminia a examinat modul cum s-au îndeplinit prevederile Protocolului sesiunii precedente...

mină de Alexandru Birlădeanu, vicepreședintele al Consiliului de Miniștri al R. P. Romine, iar din partea poloneză de Zenon Nowak, vicepreședintele al Consiliului de Miniștri al R. P. Polone. La semnarea au fost de față membrii și experții celor două delegații...

INFORMAȚII

PRIMIRI LA CONSILIUL DE MINISTRI

Miercuri, 24 februarie, vicepreședintele Consiliului de Miniștri al R. P. Romine, Gheorghe Gaston Marin, a primit în audiență de rămas bun pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al R. P. Ungare la București, Jenő Kuti...

VIZITE ȘI INTREVEDERI ALE MINISTRULUI COMERȚULUI EXTERIOR AL BELGIEI

Continuându-și vizita în țara noastră, dl. Maurice Brasseur, ministrul comerțului exterior al Belgiei, a avut o întrevedere cu Mihail Petri, ministrul comerțului exterior. Oaspețele belgice, împreună cu soția, însoțit de Valentin Steriopol, adjunct al ministrului comerțului exterior...

PRIMIRE LA CONSILIUL DE STAT

Miercuri, 24 februarie, secretarul Consiliului de Stat, Grigore Geamănuș, a primit în audiență pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Indoneziei la București, Sukrisno...

SPORT

SCHI

BAIA MARE (coresp. „Scinteia”). — La Baza s-au desfășurat campionatele republicane de sărituri cu schiurile. Locul întâi a fost cucerit de Iosif Eros (Dinamo Brașov) — 247,6 puncte, urmat de Vasile Mărgineanu (Tractorul Brașov) și Floarea Voinea (Dinamo Brașov).

FOTBAL

Formația iugoslavă de fotbal Zelejniciar Nis, aflată în turneu în țara noastră, a jucat ieri la Reșița cu echipa locală C.S.M. Reșița. Mecul s-a încheiat la egalitate: 2—2 (1—0).

HOCHEI

Pe patinoarul artificial „23 August” din Capitală s-a disputat aseară partida internațională de hochei pe gheață dintre echipa cehoslovacă Slovan Bratislava și selecționata de tineret a R. P. Romine. Au câștigat oaspeții cu scorul de 7—3 (1—2; 3—1; 3—0).

ECHIPA ROMINA DE TENIS DE MASA INVINGĂTOARE ÎN ANGLIA

Continuându-și turneul în Anglia, echipa de tenis de masă a R. P. Romine a susținut la Newbury (Berkshire) meciul revanșă cu formația Internațional Club. Din nou victoria a revenit echipei noastre. Scor 5—1.

Competiții în Capitală

Lotul de juniori, care se pregătește pentru turneul de fotbal U.E.F.A., ce se va desfășura în luna aprilie în R. F. Germană, susține astăzi o partidă de verificare pe stadionul Giulești din Capitală, de la ora 15,15 în compania formației bulgare Akademik Sofia.

PRONOEXPRES

La tragerea Pronoexpres nr. 8 din seara zilei de 24 februarie 1965, au fost extrase din urnă următoarele numere:

10 17 5 27 13

Numere de rezervă: 3 49. Fond de premii: 736.607 lei. Tragerea următoare va avea loc miercuri, 3 martie 1965, la București.

De la Consiliul de Miniștri al R. P. Romine

În ziua de 23 februarie a.c. la expoziția minieră Urzicani din Valea Jiului s-a produs un grav accident provocat de o explozie de grizu — gaz de mină.

Consiliul de Miniștri a hotărât cercetări pentru stabilirea cauzelor accidentului și luarea măsurilor necesare pentru continuarea activității normale în mină. Familiile celor care au avut de suferit în urma accidentului li s-a asigură ajutoare din partea statului.

Consiliul de Miniștri exprimă pe această cale cele mai sincere condoleanțe familiilor îndoliate și le împărtășește durerea.

Sesiune de referate la I. C. Z.

Sesiunea de referate științifice din acest an a Institutului de cercetări zootehnice, ale cărei lucrări s-au terminat miercuri, a fost consacrată unor rezultate ale activității de cercetare privind sistemul de alimentație a animalelor, unor procedee de preparare și conservare a nutrețurilor, metode de selecție pentru ameliorarea raselor de taurine, porcine și ovine.

Turiști străini pe Valea Prahovei

Din ce în ce mai bine cunoscut peste hotare, frumoasele stațiuni de munte de pe Valea Prahovei găzduiesc, în acest sezon de iarnă, numeroși turiști străini. La Piana Brașov, își petrec vacanța de iarnă turiști din țările scandinave, din R. D. Germană și R. F. Germană, din Franța și Austria.

Fabrica legumelor

proaspăt se revansă în interior și apoi, când aparatele constată că s-a realizat umiditatea potrivită, transmit o nouă comandă de închidere a geamurilor.

obținute. Un scurt popas la hala de sortare. Aci sînt două încăperi: una în care se face sortarea propriu-zisă a legumelor, iar alta pentru depozitarea lor. Aici sînt printre altele, operații mecanizate, castraveții și roșiile sînt expediți în condiții ireproșabile.

ÎNTR-UN SAT DIN BĂRĂGAN

Operativă agricolă din Rîmnicelu, s-au obținut aproape 3.000 kg de porumb la hectar. Înainte vreme, dacă timpul era cum a fost anul trecut, oricine știe că nu se putea obține nici pe jumătate. Succese în sporirea producției agricole au obținut toate cooperativele din raionul nostru. Avem însă posibilități să cultivăm recolte și mai bogate, să dezvoltăm creșterea animalelor.

din comuna noastră învață în școli profesionale și tehnice, în institute de învățămînt superior. „Privesc cu mirare noile construcții obștești din comuna noastră — școlă, sala aceasta a căminului cultural, unde ne adăim — a spus alegătorul Constantin Negru. Peste 200 de membri ai cooperativei noastre, printre care mă număr și eu, trăiesc în case noi. În căminele multora dintre noi gîndeam în trecut. Toate acestea sînt rodul muncii în cooperativă agricolă de producție. Am citit cu atenție Manifestul Consiliului Național al F.D.P. Intregul nostru popor se mîndrește de realizările despre care se vorbește în Manifest. Partidul ne cheamă acum să dezvoltăm succesele obținute. Pentru noi, țărani, lucrul cel mai însemnat acum, înaintea primăverii, este să ne pregătăm bine pentru campania de însămînțări, să luptăm pentru a obține recolte mai bune decît anul trecut. Numeroși alți cetățeni au mai vorbit cu mirare despre realizările obținute, despre viața nouă a satului, arătînd că vor vota cu încredere candidații F.D.P.

NOTE DE DRUM

KABYLIA AZI

De pe colinele cartierului El-Biar din capitala Algeriei poți admira una dintre cele mai vaste și mai înclinătoare panorame. În stînga, imensa Mediterană, cu apele albastre și limpezi, de culoarea safirului, poartă deschisă spre alte continente. În dreapta, El-Djezir*, construit pe ruinele vechiului Icosium, pare dăltuit în marmură albă, presărată cu verdețuri. În depărtare, orizontul nu este altceva decît o creastă fără sfîrșit, o dantelă de piatră scîlbind în bătaia razelor soarelui. Piscurile semețe ale munților sînt dominate de virful Lala-Khedija (2.908 m), din masivul Djurjura, situat în Kabylia, o regiune cuprinsă între mare, departamentele Alger și Constantine. O șosea modernă, tînd cîmpii mănoase, care lasă de o parte și de alta întinse plantații de vie, grădini, cîrșuri de lămi și smochini, te duce pînă la hotarele Kabyliei.

doar de 110 mil ha de pămînt cultivabil, din care numai 900 ha tere-nuri cu înalt randament. Pe 100 mil hectare trăiesc peste 100 mil familii de felahi. Pe deasupra, natura aspră — vînturile, zăpada, eroziunile — provoacă mari pagube terenurilor agricole și oamenilor, iar comunicațiile, spre deosebire de alte regiuni ale Algeriei, sînt mai dificile. După cum ni se spunea, recolta stîrșită aici satisfăcea nevoile de cereale ale populației pentru numai aproximativ două luni pe an. De aceea, necesarul pentru subsistență provine din celelalte regiuni ale țării. Industria a fost aici inexistentă; se aflau doar ateliere izolate, dotate cu mijloace arhaice. Pînă nu de mult, ani în șir, kabylie-nii erau nevoiți, din cauza condițiilor naturale aspre și sărăciei, să părăsească țîntul, plecînd prin țară sau în străinătate, îndeosebi în Tunisia și în Franța, pentru a căuta de lucru și a-și hrăni familiile rămase acasă.

Deși pămînturile cultivabile sînt puține prin aceste locuri, oamenii s-au răspîndit în întreaga regiune. Adevăratele așezări celelalte în loc de străzi, se cîștigă pe pante sau la marginea unor văi adînci. Ele au fost construite de triburile numidice (berber). Satele Kabyliei mai poartă încă amprenta războiului. Prin eroziunile fiilor ei, regiunea a adus o mare contribuție la lupta de eliberare a poporului algerian. Cînd, după victorie, în munții Kabyliei s-au aciuat grupuri contrarevoluționare, populația a ajutat la înfrîngerea și lichidarea lor, manifestîndu-și atașamentul față de guvernul Republicii și politica lui.

Kabylie-nii, oameni dîrzi și harnici, folosesc la maximum posibilitățile oferite de pămînturile lor aride. El culege recolte bogate de fructe, legume și tutun. Arborii fructiferi, în special smochinul și mîslinul, constituie importante resurse ale acestei regiuni. Aici există un obicei: oricîrui călător sosit pe aceste meleaguri i se oferă un pumn de smochine uscate. Smochinele kabylie-nice se remarcă printr-o mare varietate. Ele conțin cea mai bună calitate de ulei de mîslină, mîslină conservată și diverse alte fructe care au o mare pondere în exportul țării. Locuitorii regiunii, cît și autoritățile depun eforturi pentru regenerarea plantațiilor de pomi fructiferi, a terenurilor agricole care au avut de suferit de pe urma războiului sau au fost lădate în paragină de foștii lor stăpîni. Creșterea vitelor a larg răspîndit. O statistică precisă lipsește, dar se consideră că

Hărnicie și dirzenie

Din ce vezi și din ce îți se povestește, îți dai seama că țîntul a moștenit o situație grea. Cel dintr-un milion de locuitori dispun

* numele arab al Algerului.

RĂSFOND PRESA STRĂINĂ

Țările în curs de dezvoltare și Occidentul

Săptămînalul francez „LE NOUVEL OBSERVATEUR” publică sub semnătura comentatorului Jacques Morand, un articol în care se arată: Țările lumii a treia (denumire dată în presa occidentală țărilor în curs de dezvoltare — n.n.) riscă, în 1965, să li se refuze de către Occident împrumuturile sau creditele pe termen lung. În Statele Unite, președintele Johnson a anunțat că creditele pentru ajutor economic destinat străinătății vor fi reduse masiv. Or, Statele Unite singure furnizează peste jumătate din contribuția financiară occidentală pentru lumea a treia.

Bătălia care are loc în momentul de față pe piața mondială de cacao dovedește acest lucru. Se știa de mult timp că țările producătoare de materii prime sînt eternele victime ale evoluției economice, dar în acest an situația se prezintă în așa fel, încît risca serioasă să provoace faliment în lanț în lumea a treia. Condițiile monetare au ajuns foarte precare în diferite țări ale ei.

De aceea, anul acesta ajutorul occidental pentru lumea a treia va scădea cu siguranță. Nu trebuie uitat nici că puterea de cumpărare reală de mașini, utilaj sau bunuri de consum, reprezentate de aceste sume, a scăzut continuu din 1961 încoaace, datorită creșterii prețurilor. În plus, Asia, Africa și America Latină vor trebui să înfrunte în 1965 o problemă și mai dramatică decît scăderea ajutorului pentru străinătate: reducerea masivă a propriilor lor venituri, datorită scăderii prețurilor la materiile prime. În 1964, prețurile la numeroase materii prime produse în lumea a treia au scăzut în mod serios: la zahăr — cu 70 la sută, bumbac — cu 8 la sută, cacao — cu 15 la sută. Din fericire, alte produse de bază, și în special metalele neferoase, s-au scumpit în cursul aceluiași perioade, fapt datorită căruia anumite țări au putut să compenseze pierderile suferite într-o parte, cu câștigurile înregistrate în altă parte. Dar totul lasă să se prevadă că în 1965 scăderea se va extinde progresiv la toate materiile prime. Cuprul, conșorul, plumbul au și scăzut din toamna trecută cu 20—40 la sută.

Întreaga această problemă este considerată aici (în S.U.A.) drept «news» (o știre senzatională); aproape zilnic ziarul publică relatări despre protestele ce au loc aici sau despre declarațiile care se fac la Bonn. Numărul scrierilor sosit din partea cititorilor la redacțiile ziarelor și care se ocupă de această problemă crește din săptămînă în săptămînă. Propoziția celor care cer continuarea urmării față de cei ce consideră justă hotărîrea guvernului federal este de 99 la 1.

PROBLEMA „PRESCRIPTIEI” AMERICANĂ

Correspondenții din Washington al ziarului „FRANKFURTER RUNDSCHAU” relatează următoarele: Văzută din perspectiva Washingtonului, nici un eveniment de la terminarea războiului n-a adus mai multe prejudecîți intereselor (vest) germane decît hotărîrea, rămasă pînă acum în vigoare, de a se prescrie, începînd cu 8 mai anul acesta, crimele naziste. Cercuri largi ale opiniei publice care, de ani de zile, și-au manifestat simpatia față de Republica Federală își încrețesc dintr-o dată frunțile și adresează scrisori pline de nedumerire redacțiilor ziarelor, în care declară că nu pot înțelege felul de a gîndi al Bonului.

Ceea ce a stîrnit o indignare deosebit de puternică în ultimele zile este o recentă declarație a ministrului federal de justiție, Bucher, că în Statele Unite protestează, în primul rînd, organizații evreiești. Această afirmație constituie un neadevăr atît de evident, încît ea a fost contrazisă atît de ambasadorul german la Washington, dr. Knappestein, cît și de consulul general german la New York, dr. Curtius. Atît ambasada germană cît și autoritățile consulare germane din New York, Chicago, Los Angeles, Boston și din alte orașe mari sînt bombardate de săptămînă de zile cu scrisori și telegrame în care cetățenii americani, aparținînd celor mai diferite clase și religii, cer desocîrzi, în cuvinte drastice, ca Bonul să adopte o hotărîre privitoare la urmărirea în continuare a crimelor naziste. De asemenea — arată correspondentul — 68 de membri ai Congresului au adresat și ei un protest colectorilor lor din Bundestag. Întreaga această problemă este considerată aici (în S.U.A.) drept «news» (o știre senzatională); aproape zilnic ziarul publică relatări despre protestele ce au loc aici sau despre declarațiile care se fac la Bonn. Numărul scrierilor sosit din partea cititorilor la redacțiile ziarelor și care se ocupă de această problemă crește din săptămînă în săptămînă. Propoziția celor care cer continuarea urmării față de cei ce consideră justă hotărîrea guvernului federal este de 99 la 1.

Înainte vizitelor premierului britanic pe continent

Referindu-se la vizitele pe care primul ministru al Angliei, Harold Wilson, le va face la Bonn (începînd de la 6 martie) și la Paris (3—4 aprilie), corespondenții din Londra al ziarului „LE MONDE”, Alain Jacob, relatează: Programele celor două prime vizite pe continent ale premierului englez sînt fixate într-un moment cînd în capitala britanică se manifestă un mare interes față de eventuale relații între Marea Britanie și Piața comună. Nimic nu indică, totuși, dacă se ține seama de declarațiile făcute recent de dl. Wilson, ca și de declarațiile făcute în particular de membri ai guvernului său, că într-un viitor previzibil ar putea fi lușt în considerare o inițiativă britanică în acest sens. Adesiunea Angliei la Comunitatea economică europeană nu constituie în prezent, în ochii primului ministru, nici o problemă practică și nici o problemă de interes imediat. Se pare chiar că în cursul conversației pe care au avut-o la Londra, cu ocazia funeraliilor lui Winston Churchill, generalul de Gaulle

și dl. Wilson s-au înțeles asupra acestui punct. Este, deci, puțin probabil ca acest subiect să fie discutat cu prilejul convorbirilor de la începutul lunii aprilie, într-un alt mod decît într-o perspectivă cu totul istorică. În același timp, un alt subiect — propunerea britanică cu privire la forțele nucleare atlantice (F.N.A.) — și-a pierdut o parte din actualitate. Guvernul federal german ar fi făcut cunoscut, între altele, că nu ar dori începerea unor conversații multilaterale asupra acestui subiect înainte alegerilor prevăzute a avea loc în toamnă în Germania occidentală. Dacă F.N.A. va figura pe ordinea de zi a convorbirilor de la Paris și Bonn, această nu va fi probabil în scopul de a se ajunge la decizii imediate. În cursul primei întîlniri dintre președintele de Gaulle și premierul Wilson cei doi oameni de stat — care au apreciat și unul și altul acest contact personal — s-ar fi înțeles să nu angajeze o înfruntare sterilă asupra subiectelor în care există între ei deosebiri evidente

Locuitorii al Kabyliei

Locuitorii al Kabyliei

Perspective de dezvoltare

Kabylia are frumoase perspective de dezvoltare — mi-au spus numeroși oameni cu care m-am întîlnit în timpul vizitei. Există posibilități de largă a irigațiilor, se studiază problema extinderii unor culturi în terasă. Întreprinderile pentru prelucrarea fructelor și legumelor au condiții favorabile. Rîurile năvalnice oferă posibilitatea dezvoltării bazei energetice. Statul algerian a inițiat măsuri pentru valorificarea acestor resurse. Pe ținutele Agi-Atun, Djen-Djen au fost construite o serie de baraje. Kabylia dă de acum aproape jumătate din producția hidroenergetică a Algeriei. Pe cursul superior al râului Djen-Djen va fi construit cel de-al doilea mare ansamblu de centrale electrice din țară. El va furniza, în medie, circa 160 milioane de kilowatt/oră, permițînd economisirea unor importante cantități de combustibil de altă natură. Pentru anii următori sînt prevăzute, de asemenea, lucrări de valorificare a resurselor hidroaurice și ale altor râuri kabylie-nice. Așadar, țara Kabyliei începe să se schimbe și, după cum spunea recent Saïf Bou-dissa, ministrul muncii al Algeriei, într-o civilizație roșie la Tizi-Ouzu, se depun eforturi pentru valorificarea maximă a posibilităților și resurselor, pentru dezvoltarea regiunii și ridicarea nivelului de trai al locuitorilor ei.

Școlile din Tizi-Ouzu

Traversăm localitatea Michel, lăsată în urmă stîmtoarea Tiourda, situată la aproximativ 1.800 de metri altitudine și virful Lala-Khedija, care se înalță ca o piramidă, trecem de orașul Fori-National, un fel de sanctină în linia țîntului, și ajungem la Tizi-Ouzu, capitala regiunii, țînta călătoriei noastre. În fiecare sim-

bătă aici își dau întîlnire, la 1100 m, de kabylie-ni, sosiți din toate direcțiile, în autobuz, călări pe măgari sau pe jos. În această zi, străzile par un furnicar de oameni într-un continuu du-te-vino; pe trotarele arterelor principale se încațenează anevoie. Magazinele sînt pline de lume. În jurul meselor din numeroasele cafele sau în fața prăvăliilor se vorbește gălăgios. Numeroși tineri poartă sub braț servietele încărcate cu cărți și caiete. Sînt cursanții de la școlile profesionale și de cultură generală. La Tizi-Ouzu și în împrejurimi funcționează patru asemenea școli unde se predau limbile arabă și franceză, matematica, științele naturii, istoria, geografia.

La capătul uneii din străzi, străzută de o parte și de alta de arbori seculari, în mijlocul unei grădini imense, se află o clădire din piatră, cu cîteva etaje. Este universitatea populară Directoratului ei, un om de vîrstă 60 de ani, ne spune că instituția este frecventată de aproximativ 200 de cursanți — funcționari publici, ofițeri ai armatei naționale populare, salariați ai serviciilor de poduri și șosele și ai numeroaselor birouri hidroaurice din acest departament. „Acești oameni — ne spune directorul — consideră că au nu numai posibilitatea, dar și datorită celătenescă de a-și îmbogăți și completa cunoștințele, de a-și ridică nivelul cultural și profesional, pentru a se pune cît mai repede capăt «foamei» de cadru, de pe urma căreia mai suferim”.

Decorul predominant al peisajului kabylie-nic îl constituie pădurile, în special cele de la Azaqa, Adekar, Yakuren și El-Kseur. Ele însoțesc, de o parte și de

altă, aproape întreaga șosea, care pornește de la Tizi-Ouzu spre vest, pînă la Bougie, Cap Carbon și Piscul Mamulotului. Vîntul, șoseaua este în întregime acoperită de coroanele stejarilor seculari, iar spre sfîrșitul toamnei și iarnă, după ce frunzele au căzut, ea este scîldăită într-un soare îmbielor, care te îndeamnă la drum. Pentru kabylie-ni, pădurile constituie o importanță bogăție. Ele furnizează țării cantități însemnate de lemn, în special de stejar, necesar construcțiilor și noulor fabrici de mobilă. Kabylie-nii sînt oameni primitivi, ospitalitatea lor este proverbială. Deși, la prima vedere, majoritatea bărbatilor — înalți, puternici, cu mușchi de oțel, care, după expresia lor, „în lin drum” par aspi și tei, violența gîhilor, mobilitatea expresiei feței, dezvăluie o profundă sensibilitate. Femelle, purtînd vășminte viu colorate, iar pe cap un fel de tular, care le ascunde părul, le vezi orunde, alături de bărbai, la cîmp sau la alte munci grele. Urechea distinge imediat dialectul berber de arabă. Nu există însă scriere în acest dialect. O bogată literatură orală compusă din poeme, fabule, povești savuroase, snouă a fost transmisă și îmbogățită din generație în generație. Am avut prilejul să văd cum un kabylie-nic recita versuri timp de cîteva ore în șir, fără să repete vreunul dintre ele. Oamenii harnici, kabylie-nii muncesc din rîspîntul pentru lichidarea moștenirii trecutului, încadrîndu-se în efortul întregului popor algerian pentru construirea noului sale patrii.

DE PEȘTE HOTĂRRE

ÎNCORDARE ÎN SUDAN

- Partidele de stînga nu intenționează să parțicele la noul guvern
- Demonstrație la Khartum

KHARTUM 24 (Agerpres). — După cum anunță agențiile de presă, primul ministru al Sudanului, Khatim El Khalifa, împreună cu cei 10 miniștri ai noului cabinet au depus miercuri jurămîntul. După cum s-a mai anunțat, din noul guvern format de Khalifa, după îndelungate tratative cu liderii tuturor partidelor politice, trei din cele 14 portofolii ministeriale au fost atribuite reprezentanților partidului democratic al poporului, iar unul a revenit partidului comunist. Potrivit agenției M.E.N., conducătorii partidului democratic al poporului și al organizațiilor muncitorilor și ale tîrînilor s-au intrunit miercuri la Khartum pentru a examina situația creată după formarea noului guvern și pentru a lua o hotărîre definitivă privind participarea lor la noul guvern. Pînă în prezent, cele două partide nu au informat oficial pe premierul Khalifa de refuzul lor de a participa la noul guvern.

Într-un interviu acordat corespondentului agenției France Presse, Khatim El Khalifa, referindu-se la programul noului guvern sudanez, a declarat că el va continua să aplice cartă națională, adoptată în comun de toate partidele și organizațiile în momentul înfăptuirii revoluției din noiembrie anul trecut.

În același timp, agențiile de presă relatează despre o agravare a situației în provinciile din sud, unde unele triburi, instigate de elemente de dreapta, au organizat demonstrații antiguvernamentale. Intre elementele separatiste și trupele guvernamentale au avut loc ciocniri. Au fost semnalate morți și răniți de ambele părți. La Khartum, transmisia agenției M.E.N., a avut loc o demonstrație a studenților împotriva noului guvern. Ea a fost împărțită de poliție.

Demonstrație la Khartum

La sesiunea Pieței comune de la Bruxelles

Acorduri și probleme rămase în suspensie

BRUXELLES 24 (Agerpres). — După mai multe ore de înfruntări, la sfîrșitul unei nopți albe, miercuri dimineață, miniștrii agriculturii din țările membre ale Pieței comune, întruniți de la 23 februarie la Bruxelles, au reușit să stabilească prețurile naționale la o serie de produse agricole pentru perioada 1965—1966. În lipsa unei înțelegeri pentru aplicarea unui preț unic în toate țările Pieței comune, deocamdată s-a căzut de acord asupra unor prețuri pe plan național. A fost, de asemenea, adoptat un sistem comunitar de protecție vizind producția de fructe și legume. Această ultimă măsură, menționează agenția France Presse, dă satisfacție Italiei, care în decembrie anul trecut a condiționat acordul ei cu privire la prețul unic al cerealelor de rezolvarea a trei probleme pe care le socotește esențiale pentru viitorul agriculturii sale. Este vorba de cotele pe care Italia le va vîrșa în fondul comunitar, nivelul prețurilor la porumb și cereale furajere și de măsurile de apărare a pieței fructelor și legumelor în cadrul C.E.E. față de importurile din afară. Se știe că prima chestiune a fost rezolvată într-un anumit fel prin reducerea cotei Italiei de la 28 la sută la 18 la sută.

Evaluări ale pierderilor americane de aur

WASHINGTON 24 (Agerpres). — Douglas Dillon, ministrul american al finanțelor, a declarat că în cazul cînd Franța va continua politica anunțată de președintele de Gaulle cu privire la schimbarea rezervelor de dolari în aur, Statele Unite vor trebui să conțeze pe pierderi de aur anuale de pînă la 1 miliard dolari. Potrivit lui Dillon, în ultimul timp S.U.A. au suferit pierderi de aur în valoare de 450 de

milioane dolari, din care mai mult de jumătate au luat direcția Franței. El a subliniat că Statele Unite nu-și mai pot permite pierderi masive de aur, deoarece ele pun în primejdie angajamentul american de a menține valoarea dolarului la 35 dolari per uncia de aur fin. O asemenea scurgere de aur este inevitabilă, a spus Dillon, dacă exportul de capital nu va putea fi îngrădit.

Tratative purtate de R. P. Bulgaria pentru achiziționarea de fabrici din Franța

SOFIA 24 (Agerpres). — După cum anunță agenția B.T.A., Stanko Todorov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgaria, a făcut o scurtă vizită în Franța, la întoarcerea sa din Marea Britanie. Într-o declarație făcută reprezentanților presei, S. Todorov a arătat că Bulgaria a achiziționat pînă acum unele fabrici din Franța și că, în prezent, se duc tratative pentru achiziționarea unor noi întreprinderi. El a arătat, de asemenea, că în cursul lunii mai vor avea loc tratative pentru încheierea unui acord comercial și cultural pe termen lung. Referindu-se la vizita în Marea Britanie și Franța, el a declarat că există posibilități pentru dezvoltarea colaborării economice dintre Bulgaria și cele două țări.

În legătură cu situația din Vietnamul de sud

- O recunoaștere oficială privind participarea avioanelor americane la operațiunile împotriva patrioților
- Convorbirea ambasadorului U.R.S.S. la Paris cu președintele de Gaulle
- Poziția guvernului englez
- Declarațiile lui U Thant

SAIGON 24 (Agerpres). — Un purtător de cuvînt al ambasadei S.U.A. din Saigon a anunțat miercuri că „la cererea guvernului sud-vietnamez” avioane cu reacție americane au participat la o operație combinată în după-amiaza zilei de 24 februarie „pentru a permite deșeurilor unei unități guvernamentale izolate atașată de importante forțe ale Vietcongului (patrioți sud-vietnamezi — N.R.), într-o regiune muntoasă dintr-un An Khe și Pleiku”. Purtătorul de cuvînt a adăugat că avioane cu reacție nord-americane au participat săptămîna trecută, alături de avioanele sud-vietnameze, la operațiuni împotriva patrioților. După cum transmite agenția Associated Press, este pentru prima oară cînd autoritățile americane recunosc oficial participarea avioanelor militare ale S.U.A. la operații împotriva patrioților sud-vietnamezi.

Într-un comentariu consacrat comunicării făcute de ambasada S.U.A. de la Saigon, corespondentul din Washington al agenției Associated Press, Fred Hoffman, scrie: „Dezvăluirea că Statele Unite folosesc acum avioane de război cu reacție, pilotate de nord-americani, chiar în interiorul Vietnamului de sud, marchează o retragere de pe poziția potrivit căreia forțele armate nord-americane se află în această țară pentru a da sfaturi sud-vietnamezilor și nu pentru a participa la războiul propriu-zis. Pe măsură ce războiul s-a intensificat și Statele Unite au început să devină tot mai mult amestecate în acest război, poziția oficială a S.U.A. — de consilier și nu de combatant — s-a schimbat treptat, ajungîndu-se la situația actuală”.

PARIS 24 (Agerpres). — Agenția TASS anunță că la 23 februarie S. A. Vinogradov, ambasadorul

U.R.S.S. în Franța, a făcut o vizită președintelui de Gaulle. În timpul convorbirii, ambasadorul U.R.S.S. a expus punctul de vedere al guvernului sovietic în legătură cu situația din Asia de sud-est. S. A. Vinogradov a subliniat că guvernul sovietic consideră situația din această regiune serioasă și periculoasă. O mare îngrijorare trezesc atacurile bombardierelor americane asupra R. D. Vietnam. De aceea, după părerea guvernului sovietic, este necesar să se depună eforturi pentru înlăturarea primejdiei și pentru reglementarea situației din această regiune.

LONDRA 24 (Agerpres). — Într-un răspuns scris adresat Camerelor Comunelor, ca urmare a interpelărilor din partea mai multor deputați, primul ministru al Marii Britanii, Harold Wilson, a declarat că „guvernul englez este profund neliniștit din cauza situației din Vietnamul de sud și speră că va fi în măsură să joace un rol eficient în eforturile întreprinse în vederea rezolvării actualelor probleme și pentru a se ajunge la o soluționare pașnică”. Wilson a anunțat că guvernul englez „este angajat activ în consultări diplomatice confidențiale, care continuă și în prezent, pentru a se găsi bazele unei reglementări a situației din Vietnamul de sud”.

NEW YORK 24 (Agerpres). — Secretarul general al O.N.U., U Thant, a declarat că a procedat în ultima vreme la o serie de consultări particulare cu Statele Unite și cu alte țări interesate în problema Vietnamului și a prezentat propuneri concrete în vederea realizării unei acord pe calea tratativelor. El și-a exprimat încrederea că „va putea fi găsită o formulă care să pună capăt luptelor și să permită o retragere demnă a Statelor Unite din această regiune”.

U Thant a spus, printre altele: „sînt sigur că, dacă poporul american va cunoaște faptele reale, va fi de acord cu mine că o continuare a vărsării de sînge nu este necesară și că numai tratative politice și diplomatice ar putea crea condițiile care să permită Statelor Unite să se retragă din această parte a lumii”. Secretarul general a reafirmat declarațiile sale anterioare potrivit cărora consideră că o pace trinitică în Vietnam nu poate fi obținută prin mijloace militare.

ÎNCHIEIEREA VIZITEI PREȘEDINTELUI TANZANIEI ÎN R. P. CHINEZĂ

PEKIN 24 (Agerpres). — După cum anunță agenția China Nouă, la Pekin s-a semnat comunicatul comun cu privire la vizita în R. P. Chineză a președintelui Republicii Unite Tanzania Julius K. Nyerere. După cum se menționează în comunicatul, cele două părți au făcut un schimb de vederi asupra situației internaționale, luptei populare din Asia, Africa și America Latină împotriva imperialismului, colonialismului și neocolonialismului, pentru independența națională. Ele și-au exprimat părerea că toate națiunile, mari și mici, au dreptul la o existență independentă și la deplină suveranitate.

Ambele părți s-au exprimat pentru convocarea unei conferințe la nivel înalt a tuturor țărilor lumii la care să se discute interzicerea completă și distrugerea totală a armelor nucleare.

În cursul vizitei președintelui Julius K. Nyerere în R. P. Chineză cele două părți au semnat un tratat de prietenie. Președintele Liu Șao-ti și premierul Ciu En-lai au acceptat invitația ce le-a fost adresată de a vizita Tanzania.

Corespondență din Atena

DEZBATERI AGITATE ÎN PARLAMENTUL GREC

- Dezvăluiri asupra „planului Pericle” elaborat de E. R. E.

Cu toate că Atena era de mult cufundată în noaptea, iar briza rece a mării îi făcea pe pietoni înfrizați să grăbească pasul spre casele lor, în fața parlamentului continuau să aștepte sute de oameni în speranța că li se va permite în cele din urmă să asiste la dezbateri. În marea sală de marmură alb-mară, lojile rezervate publicului și ziaristilor erau arhipline.

Dată fiind interpelarea deputaților partidului de dreapta, E.R.E., în legătură cu problema securității interne, se afluă încă înainte de deschiderea să sedința de marți va prilej de dezbateri neobșnuite. Proiecturile au fost confirmate de primul vorbitor, premierul Papandreu, liderul partidului Uniunea de centru, a dezvăluit acțiunile de falsificare a alegerilor din 1961 și procedeele elaborate în acest scop de E.R.E., cuprinse în așa-numitul „plan Pericle”. Întocmit în 1959 de agenția de investigații Kyp, cu aprobarea fostului prim-ministru Karamanlis și a unui comitet de coordonare format din generali, planul, îndreptat împotriva partidelor de opoziție, a necesitat cheltuirea a 7 milioane de drahme din fondurile secrete ale ministerelor.

Premierul Papandreu a arătat că „planul Pericle” viză nu numai pe comunisti, ci și pe celelalte partide de centru încă își mai făcea luza despre posibilitatea îndreptării lui. El a cerut autorităților să treacă la urmărirea judiciară a inițiatorilor acestui plan și a menționat necesitatea unor măsuri eficiente de democratizare a țării.

Informind despre sedința de marți seară, o parte a presei ateniene a calificat drept „cea mai dramatică dezbateri din istoria Parlamentului grec”.

Constantin ALEXANDROAIE

Vizita lui Walter Ulbricht în R. A. U.

CAIRO 24. — Corespondentul Agerpres, Nicolae Plopanu, transmite:

La invitația președintelui Nasser, la 24 februarie a sosit la Alexandria pe bordul motonavei „Volkerfreundschaft” Walter Ulbricht, președintele Consiliului de Stat al R. D. Germane, care va face o vizită oficială de 6 zile în R.A.U.

De la intrarea în apele teritoriale ale R.A.U. și pînă în portul Alexandria, nava „Volkerfreundschaft” a fost însoțită de o escortă de onoare

formată din nave militare egiptene și avioane cu reacție aparținînd forțelor aeriene ale R.A.U. La sosirea în portul Alexandria, Walter Ulbricht și persoanele oficiale care-l însoțesc au fost întâmpinați de Ibrahim Hassan, vicepreședinte al R.A.U., și de alte personalități egiptene. În aceeași zi, delegația R. D. Germane a sosit cu un tren special la Cairo. În gara centrală a capitalei R.A.U., pavoazăată cu drapelul de stat ale celor două țări, Walter Ulbricht a fost întâmpinat de președintele Gamal Abdel Nasser, Ali Sabri, primul ministru al Consiliului Executiv al R.A.U., Anwar el Sadat, președintele Adunării Naționale a R.A.U., Abdel Hakim Amer, prim-vicepreședinte al R.A.U., vicepreședinte al Consiliului Apărării Naționale, și alte persoane oficiale. Ca și la Alexandria, sosirea delegației R. D. Germane în capitala R.A.U. a fost salutăată cu 21 salve de artilerie.

În după-amiaza zilei de 24 februarie, Walter Ulbricht a făcut o vizită președintelui Nasser. În seara aceeași zile a fost oferit un dineu în cinstea delegației R. D. Germane. Cu acest prilej, Walter Ulbricht și Gamal Abdel Nasser au rostit toasturi.

COMENTARIUL ZILEI

Schimbarea de guvern din Turcia

Comentînd schimbarea de guvern din Turcia, agențiile de presă observă că noul guvern condus de Suat Hayri Urganli este primul, după evenimentele din 27 mai 1960, din care partidul republican al poporului și liderul său, İsmet İnönü, nu mai fac parte. După înlăturarea de la putere, în mai 1960, a fostului partid democrat și a primului ministru Menderes, İnönü a condus toate cele 3 guverne care s-au succedat pînă la sedința din 15 februarie a Adunării Naționale.

În acea sedință, proiectul de buget prezentat de guvern a fost respins cu 225 de voturi contra 197 și 2 abțineri. În urma acestui fapt, primul ministru İnönü a prezentat președintelui republicii, generalul Cemal Gürsel, demisia guvernului. De notat că, în litera strictă a constituției, demisia nu ar fi devenit obligatorie decît dacă totalul voturilor favorabile guvernului ar fi atins majoritatea absolută a celor 450 de membri ai Adunării Naționale, adică 226.

Căderea guvernului İnönü a fost provocată, după cum scriu diferiți comentatori, de schimbarea de atitudine a partidelor mici. În Adunarea Națională, repartiția mandatarilor este de așa natură încît partidul republican al lui İnönü, care dispune de 191 de mandate, nu a putut guvernarea decît cu sprijinul acestor partide și al grupului de deputați independenți. În opoziție categorică se află numai partidul dreptății, condus de Süleyman Demirel (171 de mandate). În cursul dezbaterilor asupra bugetului s-a produs însă o răsturnare a situației, ajungîndu-se la o coalițare a înfrinșii opoziții, care pînă atunci erau divizate.

Majoritatea comentatorilor din presa turcă și occidentală au considerat acest lucru ca surprinzător. Ei nu l-au pus însă altul în legătură cu dezbaterile propriu-zis asupra bugetului, ci în legătură cu anumite calcule electorale. Ziarul londonez „Daily Telegraph” consideră, de pildă, că apropierea alegerilor generale, fixate pentru 10 octombrie, a jucat un rol

în evoluția înregistrată. „Demisia lui İnönü, afirmă ziarul, nu este altul o înfrîngere, ci o retragere tactică. Adevărata încercare va veni mai tîrziu, în momentul alegerilor generale”.

Intre cele două partide — partidul republican al poporului și partidul dreptății — există o veche rivalitate. Primul este un partid tradițional, iar liderul lui, İsmet İnönü, azi în vîrstă de 83 de ani, a fost unul dintre colaboratorii lui Atatürk, fondatorul statului turc modern. În ultimii zece ani ai dominației lui Menderes (care, după înlăturarea de la putere, a fost judecat și executat pentru crime împotriva statului), partidul republican s-a aflat în opoziție. Partidul dreptății este însă un partid nou, creat abia după evenimentele din mai 1960. În rîndurile sale se află mulți dintre adepții fostului partid democrat.

Dominația lui Menderes adusese țara într-o situație foarte grea, caracterizată pe plan intern prin haos economic și teroare polițienească, iar pe plan extern prin subordonarea absolută față de politica războiului rece a coaliției atlantice. Toate acestea au dus la explozia din mai 1960, cînd conducerea țării a fost preluată de militari, iar după un an a fost predată primului guvern de civili, în frunte cu İsmet İnönü. Sub cerea trei guverne, conduse de acesta, în Turcia a avut loc o anumită orientare. Pe plan intern, s-au obținut unele îmbunătățiri în situația economică, iar în politica externă au început a se afirma tendințe spre îmbunătățirea relațiilor cu țările vecine, inclusiv cu țările socialiste, spre afirmarea unei atitudini mai independente în cadrul coaliției N.A.T.O. Decepția suferită de guvernul turc din partea aliaților săi occidentali în problema Ciprului a accentuat și mai mult această evoluție. Turcia a ajuns, după cum se știe, la hotărîrea de a nu mai participa la grupul de lucru al țărilor care examinează problema așa-zisei forțe nucleare multilaterale a N.A.T.O. și și-a retras ma-

rinării de pe vasul american „Ricketts”, care experimentează acest proiect.

În rîndurile „Cercurilor activiste”, cum le numește agenția „France Presse”, adică ale cercurilor care declanșează evenimentele din mai 1960 — un grup de tineri ofițeri, studenți, o parte a muncitorilor — activitatea guvernului İnönü a fost considerată însă prea lentă și incompletă, ceea ce a dat naștere din cînd în cînd la o anumită tensiune. Aceste critici se referă la domeniul economic. În exterior, „activiștii” din mai 1960 cereau o orientare spre neutralism. În țară continua să se îngreșureze șomaj și să deamnească un anumit marasam economic. Pe de altă parte, cercurile marilor latifundiași și alte părți conservatoare ale societății erau neliniștite de perspectiva reformei agrare.

Noul guvern, din care, în afară de partidul dreptății, fac parte partidul Turcilor noi, partidul național-îbrăncesc și partidul națunii, se află în fața aceluiași probleme. Pentru moment, el și-a început activitatea reafirmînd, prin însuși protocolul de constituire a coaliției guvernamentale, o anumită continuitate față de politica precedentului guvern: „respectarea idealurilor lui Atatürk și ale revoluției din mai 1960, realizarea reformei agrare, rezolvarea rapidă a problemelor economice, o politică realistă în exterior”. Cîntînd zărele turcești, agenția „France Presse” este de părere că ultimul punct va însemna pe de o parte, „eforturi pentru dezvoltarea de relații cu țările vecine”, iar, pe de altă parte, „respectarea acordurilor existente”. În ceea ce privește Ciprul, adăugă agenția, „drepturile Turciei vor fi apărate cu putere”.

Amănunțit cu privire la orientarea guvernului condus de primul ministru Urganli sînt așteptate spre sfîrșitul săptămînilor, cînd programul guvernamental va fi prezentat în parlament.

Aurel CERNEA

Cetățeni englezi care lucrează în Gibraltar și locuiesc în Spania, expulzați de autoritățile spaniole, primesc asistență de la ofițiile britanice

SCURTE ȘTIRI

VARȘOVIA. La Szczecin a avut loc deschiderea festivă a Decadei culturii rominești, organizată sub auspiciile Comitetului voievodal al P.M.U.P. și a Consiliului popular voievodal. Cu acest prilej, s-a deschis expoziția „Bucureștîl în 20 de ani de la eliberare” și o expoziție de artă grafică. Filmul „Tudor” a inaugurat seria de filme rominești ce vor fi prezentate în cadrul decadei. Ambasadorul R. P. Romine, Gh. Diaconescu, a vorbit la postul de televiziune din Szczecin despre realizările R. P. Romine.

PARIS. Miercuri, la sosirea pe aeroportul din Paris, ministrul de externe al Franței, Couve de Murville, a declarat că „personal este satisfăcut” de întevederile pe care le-a avut cu reprezentanții administrației americane. Referindu-se la discuțiile purtate, ministrul a relevat că întevederile s-au referit în special „la problemele Asiei de sud-est, și în primul rînd la situația din Vietnam”.

YAOUNDE. În capitala Camerunului s-a anunțat oficial că, în vederea alegerilor prezidențiale care vor avea loc la 20 martie, au fost desemnate candidaturile lui Amadou Ahidjo (pentru reînnoirea mandatului de președinte) și a lui John Ngu Foucha (pentru reînnoirea mandatului de vicepreședinte). Acestea sînt unicele candidaturi.

BAMAKO. La 24 februarie s-a deschis sesiunea Adunării Naționale a Republicii Mali. Președintele republicii, Modibo Keita, a rostit o cuvîntare.

BONN. Ministrul de externe al R.F.G. a declarat că guvernul studiază posibilitatea participării R.F.G. la lucrările Comisiei Dunării în calitate de membru permanent al acestei comisii.

NAIROBI. Gama Pinto, deputat în parlamentul Kenyei, redactor-șef al revistei „Pan Africa” și participant activ la mișcarea de eliberare națională a poporului Kenyei, a fost asasinat miercuri de trei necunoscuți.

VIENA. Guvernul austriac a anunțat că a hotărît să invite pe secretarul general al O.N.U., U Thant, și pe președintele celei de-a 19-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U., Alex Quaison-Sackey, să participe la ceremoniile care vor avea loc la 15 mai 1965, cu prilejul aniversării a zece ani de la semnarea Tratatului de stat cu Austria.

CARACAS. Partidul național revoluționar din Venezuela a adresat un apel populației țării, chemînd la intensificarea luptei pentru reforma agrară, împotriva legilor care limitează libertatea cuvîntului și presei și pentru eliberarea deținuților politici.

NEW YORK. Curtea criminală de apel din Texas a hotărît miercuri amînarea pe termen nelimitat a judecării apelului prezentat de Jack Ruby, condamnat la moarte pentru împrubescarea lui Lee Harvey Oswald, asasinul presupus al președintelui Kennedy.

LIMA. Studenții au ocupat Universitatea Federico Villareal din Lima în

semn de protest împotriva violării regulamentului de intrare în universitate. Intre studenți și poliție au avut loc ciocniri.

NEW YORK. Actorul de cinema Stan Laurel, cunoscut din seria filmelor „Stan și Bran”, unde a avut ca partener pe Olivier Hardy (decedat în 1957), a încetat din viață, marți, la

Santa Monica (California) în urma unei crize cardiace. El era în vîrstă de 74 de ani.

Paris. Insula plutitoare a comandantului Jacques Cousteau, pe care era instalat un laborator modern, ancorată de peste un an de zile la jumătatea distanței dintre Ilorului mediteranean francez și Corsica, a fost distrusă de un incendiu. Cei șase membri ai echipajului au putut scăpa în urma ajutorului bărcilor de salvare. Ei au fost descoperiți apoi de un petrolier, la mare depărtare de locul accidentului. În fotografie: cei șase membri ai echipajului insulei plutitoare